

Høringsnotat

Utkast til forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier

(en mer plattformnøytral pressestøtte)

Høringsfrist 25. mai 2012

Innhold

1.	Innledning.....	4
1.1	Bakgrunn.....	4
1.2	Sammendrag	4
2.	Mediestøtteutvalgets forslag	5
2.1	Generelt.....	5
2.2	Særlig om produksjonstilskuddet.....	6
2.2.1	Generelt.....	6
2.2.2	Fordelingskriterier.....	6
2.2.3	Kvalifikasjonskriterier	7
3.	Høringen.....	7
4.	Formelle rammer for gjennomgangen	8
4.1	Forvaltningsloven	8
4.2	EØS-avtalen – notifikasjonsplikt.....	9
5.	Generelt om departementets forslag	9
5.1	Behovet for revisjon	9
5.2	Tilskuddsmodell	9
6.	Merknader til forskriftsutkastet.....	12
6.1	Innledning	12
6.2	Formål.....	12
6.3	Avgrensning av tilskuddsobjekt.....	13
6.4	Kvalifikasjonskriterier	14
6.4.1	Plattform	14
6.4.2	Innholds krav.....	14
6.4.3	Redaktør.....	14
6.4.4	Betaling	15
6.4.5	Opplag/utgivelser	15
6.4.6	Annen offentlig finansiering.....	18
6.4.7	Bruk av støtten	19
6.4.8	Økonomi/behov.....	20
6.5	Fordelingskriterier	21
6.5.1	Tilskuddssatser og -beløp	21
6.5.2	Nummerén- og alenemedier	21

6.5.3	Nummertomedier	22
6.5.4	Støttetak	26
7.	Særregler og dispensasjonshjemmel.....	26
8.	Fordelingsprofil - simulering	29
Utkast til forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier ..		30

1. INNLEDNING

1.1 Bakgrunn

19. oktober 2009 oppnevnte Kultur- og kirkedepartementet Mediestøtteutvalget, som fikk i oppdrag å foreta en samlet gjennomgang av bruk av økonomiske virkemidler på medieområdet. Utvalget avga sin innstilling 16. desember 2010, jf NOU 2010:14 *Lett å komme til orde, vanskelig å bli hørt – en moderne mediestøtte*. Utredningen ble sendt på høring 17. januar 2011 med frist for uttalelser 18. april 2011.

I Prop. 1 S (2011-2012) sier Kulturdepartementet følgende om oppfølgingen av Mediestøtteutvalgets utredning:

”Regjeringen ønsker å videreføre målsettingen om et betydelig statlig bidrag til mediemangfold. I statsbudsjettet for 2013 vil Kulturdepartementet legge fram en skisse til en mer medieuavhengig produksjonsstøtte. Departementet vil komme tilbake til spørsmålet om hvordan det statlige bidraget til mediemangfold for øvrig bør innrettes.”

I det følgende legger Kulturdepartementet fram et utkast til regelverk for en mer plattformnøytral produksjonsstøtte. Utkastet berører bare det som i dag kalles produksjonstilskuddet til dagsaviser (Kap. 335, post 71 på Kulturdepartementets budsjett), og ikke de andre ordningene med direkte mediestøtte.

I notatet vurderes Mediestøtteutvalgets forslag til nye fordelingskriterier (regler om beregning/fordeling av tilskudd mellom de mediene som kvalifiserer for støtte). I tillegg foreslår departementet nye kvalifikasjonskriterier (regler om hvem som kvalifiserer for støtte/omfattes av ordningen). Notatet drøfter videre de praktiske konsekvensene og insentivvirkningene av forslagene.

Departementet legger til grunn at tilskuddsordningen i store trekk har vært et målrettet og effektivt instrument for å fremme mediemangfold. Konsekvensen er at et stort antall aviser er mer eller mindre avhengig av tilskuddet. Kulturdepartementet foreslår derfor ikke noe helt nytt system, men legger opp til å beholde hovedtrekkene i dagens tilskuddsordning. Samtidig foreslår departementet endringer som har til hensikt å redusere barrierene mot digital publisering og innovasjon i avisbransjen.

1.2 Sammendrag

Kulturdepartementet foreslår i dette notatet å endre dagens produksjonstilskudd til dagsaviser slik at det blir plattformnøytralt i innretningen. I praksis innebærer dette to større omlegginger:

1. For det første endres *kvalifikasjonskriteriene*, dvs. hvem som kan motta støtte. Departementet foreslår at det ikke lenger skal stilles krav til at støttemottakeren må utgi papiravis. Dermed vil det åpnes for at også medier som utelukkende publiserer på Internett kan motta støtte, forutsatt at de øvrige vilkårene for tilskudd er oppfylt.
2. For det andre endres *fordelingskriteriene*, dvs. reglene om hvordan støtten fordeles. Forslaget innebærer bl.a. at det skal tas hensyn til digitale utgivelser ved beregning av støtte. Dette betyr at alle publiseringsplattformer trekkes inn i beregningen av opplag og antall utgivelser, ikke bare publisering på papir. I praksis vil en avis kunne

velge å utgi papiravis tre dager i uken og nettbrett-avis to dager i uken, og likevel regnes som en fem-dagers avis i støttesammenheng. For aviser med høye distribusjonskostnader, kan en slik endring være svært viktig.

I tillegg foreslår departementet enkelte mindre endringer, deriblant å presisere ordningens formål og tydeliggjøre hvilke innholds- og formålskrav ordningen er ment å gjelde for. For øvrig opprettholdes dagens regler i stor grad, inkludert kravet om at mediet skal være betalt, at det skal ha en ansvarlig redaktør og at minst halvparten av opplaget skal selges gjennom abonnement.

2. MEDIESTØTTEUTVALGETS FORSLAG

2.1 Generelt

Mediestøtteutvalget slo fast at den etablerte mediebransjen møter press fra ulikt hold, og at støttetiltak derfor er nødvendig for at befolkningen også i fremtiden skal være sikret bred tilgang til nyheter og samfunnsdebatt av høy kvalitet og redaksjonell standard:

- 1) Papiravisenes posisjon utfordres ved at nye aktører har begynt å formidle de samme produktene, men med gratis innhold og vesentlig lavere annonsepriser. I tillegg har mange år med gratistilbud gjort at villigheten til å betale for nyhetsinnhold på nett er lav.
- 2) Kringkastingsbransjen er også preget av substitutter, først og fremst radio- og fjernsynslignende tjenester på nett, i tillegg til økt nyetablering i bransjen som følge av digitaliseringen.
- 3) I nettmarkedet er utfordringene bl.a. høy konkurranse på grunn av lav etableringssterskel, stadig nye substitutter, lav lojalitet fra kunder og stor markedsrett hos leverandører av betalingsløsninger.

Mediestøtteutvalget var imidlertid delt på midten når det gjelder den konkrete utformingen av den framtidige mediestøtten, og fremmet derfor to forslag:

- 1) Flermedialitetsalternativet er en modernisering og forenkling av dagens mediestøtte og innebærer fortsatt mva-fritak for papiraviser og 8 pst. mva-sats for sammenliknbare digitale tjenester.
- 2) Omfordelingsalternativet innebærer en større omlegging som gir rom for nye virkemidler innenfor en ramme av uendret ressursbruk på området. Dette alternativet innebærer innføring av lav mva-sats (8 pst.) for både papiraviser og digitale tjenester som formidler nyheter og debatt, og at de fristilte midlene brukes på mer målrettede og plattformnøytrale måter, bl.a. en ny støtteordning basert på redaksjonelle kostnader.

2.2 Særlig om produksjonstilskuddet

2.2.1 Generelt

Et samlet utvalg foreslår å opprettholde produksjonstilskuddet, men mener at dagens fordelingskriterier (der støtten er knyttet til antall utgivelser og størrelsen på papiroplaget) bør endres slik at fordelingen blir ”*plattformuavhengig*”, dvs. at støtten tildeles uavhengig av hvordan innholdet distribueres.

Utvalget viser til at et plattformnøytralt produksjonstilskudd vil stimulere til mer digital publisering og nye produkt- og distribusjonsstrategier for aviser som mottar direkte støtte.

Utvalget viser også til at papiraviser som i dag mottar produksjonsstøtte taper i dobbel forstand ved å utvikle digitale nyhetspublikasjoner; både ved at brukerbetalingen generelt sett er lavere digitalt enn på papir, og ved at avisene mister produksjonsstøtte ved å flytte lesere fra papir til nett. Utvalget argumenterer derfor for at det i dag er få incentiver for støtteberettigende papiraviser til å etablere seg på nett. Dette utgjør et potensielt fremtidig problem for denne typen aviser, da det synes å være et utviklingstrekk at avislesere er på vei over fra papir til nett.

2.2.2 Fordelingskriterier

Utvalget foreslår derfor nye kriterier for beregning/fordeling av tilskuddet.

For nummertøavisene, som i dag mottar tilskudd basert på årsopplag, foreslår utvalget nye tildelingskriterier basert på en kombinasjon av brukerbetaling, redaksjonell bemanning og nettodekning:

1. *Brukerbetaling* innebærer avisens totale omsetning fra abonnement, løssalg og andre former for brukerbetaling som måtte utvikles i porteføljen som inngår i støttegrunnlaget.
2. *Redaksjonell bemanning* viser til de redaksjonelle ressursene avisene har, altså kostnader forbundet med produksjon av redaksjonelt innhold i mediene. Det vil være nødvendig å avgrense dette kriteriet nærmere.
3. *Nettodekning* innebærer antall mediebrukere som er eksponert for innholdet minst en gang uavhengig av plattform, målt i henhold til leser- og seermålinger.

De to alternativene vekter de ulike tildelingskriteriene ulikt: Flermedialitetsalternativet foreslår en kombinasjon av brukerbetaling (70 %), redaksjonell bemanning (20 %) og nettodekning (10 %), mens omfordelingsalternativet foreslår en kombinasjon av brukerbetaling (70 %) og nettodekning (30 %).

For de små lokalavisene, som i dag mottar faste beløp per ukentlig utgivelse, legger utvalget til grunn at ”*kombinasjonen av kriterier som er brukt for nummer to-avisene ikke [vil] være egnet...*”. Utvalget foreslår derfor å opprettholde systemet med faste tilskudd, men slik at det ikke lenger stilles krav om utgivelse på papir. Utvalget mener at betalende abonnement skal være en forutsetning for grunntilskudd, men at ekstratilskuddet per ukentlig utgivelse skal kunne oppnås gjennom publisering i andre kanaler enn på papir.

2.2.3 Kvalifikasjonskriterier

Utvalget drøfter i liten grad kvalifikasjonskriteriene, men anbefaler en ny vurdering av hvem som skal være omfattet av ordningen ved en senere anledning. Med unntak av at ordningen ikke lenger skal være begrenset til eller kreve publisering på papir, foreslår utvalget derfor inntil videre å opprettholde gjeldende vilkår for støtte. Dette tilsier at forslaget i utgangspunktet ikke vil innebære noen utvidelse av målgruppen for ordningen. Det er imidlertid noe uklart for departementet om forslaget er ment å åpne for støtte til aviser som *utelukkende* publiserer elektronisk.

3. HØRINGEN

Utredningen ble sendt på høring 17. januar 2011 med frist for uttalelser 18. april 2011. I alt 167 høringsinstanser har uttalt seg i saken.

Høringen underbygger at mediestøtteordningene har vært vellykkede og en viktig årsak til et norsk mediemangfold med høy kvalitet. Høringsinstansene støtter også utvalgets forslag om å justere produksjonstilskuddet slik at ordningen blir plattformnøytral, det vil si at den ikke lenger kun vil omfatte papiraviser.

Enkelte sentrale høringsinstanser:

- Mediebedriftenes Landsforening (MBL) mener at: *"Produksjonstilskuddet til dagsaviser må styrkes økonomisk, og fordelingskriteriene for produksjonstilskuddet må endres slik at fordelingen blir uavhengig av publiseringsteknologi. Mottakerne må få tildelingsbrev allerede i mars der størrelsen på årets støtte blir oppgitt. Forskriften må endres slik at det gis anledning til å betale utbytte."* MBL mener produksjonstilskuddet har vært både treffsikkert og viktig for å opprettholde mangfold og kvalitet, og for å sikre at det i dag eksisterer aviser over hele landet. MBL støtter forslaget om å øke produksjonstilskuddet, og skriver *"Produksjonstilskuddet har et stort økonomisk etterslep i forhold til hvordan andre mediepolitiske virkemidler har utviklet seg over tid."*
- Landslaget for lokalaviser (LLA) understreker at digitalisering ikke bør være et mål i seg selv, og at det ikke skal være statens oppgave å påskynde utviklingen i en bestemt retning. LLA mener derfor det hadde vært mer oversiktlig å innføre en separat prøveordning med støtte til digitale medium parallelt med den gjeldende pressestøtten, heller enn å endre dagens system: *"Faren for uoversiktlig, negative konsekvenser er da mindre, samstundes som ei permanent støtteordning kan bli meir målretta når alle hadde nokre års erfaring og meir kunnskap å bygge på"*. LLA mener produksjonstilskuddet har oppfylt de pressepolitiske målene og gitt mangfold, nyskaping og kvalitetsheving. LLA mener det er nødvendig å øke støttenivået for å oppnå de pressepolitiske målene.
- Norsk redaktørforening (NR) mener det norske systemet for mediestøtte har vært en suksess, og skriver: *"Norge ligger i dag helt i verdenstoppen hva gjelder antall aviser målt mot innbyggertall, og avislesing per innbygger. (...) Det er trolig*

flere årsaker til dette, både historiske, topografiske, politiske og økonomiske. Vi er likevel ikke i tvil om at kombinasjonen av momsfristak og produksjonsstøtte for avisene, samt enkelte andre virkemidler (...) har vært og er vesentlige bidrag til å opprettholde og utvikle en avisfora og et avismangfold som i global sammenheng er nærmest unikt". NR mener at produksjonstilskuddet har vært avgjørende for å sikre mediemangfoldet, og finner at ordningen har oppfylt tre av fire mål (har bidratt til høyt aviskonsum, at det gis ut riksspredte meningsbærende aviser og til lokal aviskonkurranse, men ikke å opprettholde de tradisjonelle nummer to-avisene).

- Norsk journalistlag (NJ) mener kombinasjonen av direkte og indirekte støtte i stor grad har bidratt til å utvikle et mangfold av medier og et mediebruk knapt noe annet land kan vise til. NJ understreker at mediene skaper *"samfunnsverdier langt utover det som går frem av børs og bedriftsregnskaper"* og at det er i *"denne konteksten en må forstå behovet for mediestøtte"*. NJ mener produksjonsstøtten må økes og utvides, og omgjøres til en plattformnøytral direkte støtte som støtter journalistisk innhold uavhengig av publiseringsplattform. NJ mener det er nødvendig å øke den direkte pressestøtten, og argumenterer: *"Direktestøtten har ikke holdt tritt med prisutviklingen, og har dermed falt i verdi de siste årene. Det er derfor viktig at støtten økes"*.

4. FORMELLE RAMMER FOR GJENNOMGANGEN

4.1 Forvaltningsloven

Av hensyn til pressens uavhengighet fra myndighetene har det vært et viktig mål at mediestøtten skal tildeles etter "objektive" kriterier som i minst mulig grad åpner for forvaltningsmessig skjønn. Regelverket og forvaltningen av disse skal gi trygghet for at tildelinger er basert på klart definerte og transparente kriterier og ikke på utenforliggende hensyn (f.eks. politisk tilhørighet).

Departementet legger til grunn at dette fremdeles er et sentralt hensyn og viser til at *"redaksjonell uavhengighet i mediene"* er et uttalt mål for mediepolitikken, jf Prop. 1 S (2011-2012) s. 17 og lov av 13. juni 2008 nr. 41 om redaksjonell fridom i media.

Departementet ser derfor behov for å opprettholde modellen med bindende og mest mulig uttømmende regulering av både hvem som kvalifiserer for tilskudd og hvordan tilskuddet skal beregnes. Dette til tross for ulempen med en slik modell, som er at regelverket gjerne blir svært komplisert, noe som i seg selv kan gjøre ordningen mindre transparent.

Departementet legger til grunn at slike regler vil være *"bestemmende for rettigheter eller plikter til private personer (enkeltpersoner eller andre private rettssubjekter)"* i henhold til forvaltningsloven § 2. Dette innebærer at reglene må fastsettes som forskrift, etter de prosedyrer og formkrav som framgår av forvaltningsloven kap. VII.

4.2 EØS-avtalen – notifikasjonsplikt

Nye ordninger med statsstøtte eller endringer i eksisterende støtte kan ikke iverksettes før de er notifisert og godkjent av ESA. Iverksettelsen av endringene som foreslås i dette høringsnotatet vil derfor avhenge av notifikasjonsprosessen med ESA.

Hvor lang tid en slik avklaring kan ta er uvisst. Den norske pressestøtten er ikke tidligere notifisert og er heller ikke omfattet av noen av ESAs formelle ”guidelines” for statsstøtte. En notifikasjonsprosess vil derfor kunne bli langvarig. Dersom ESA åpner en formell undersøkelse, skal ESA tilstrebe å fatte endelig vedtak i saken innen 18 mnd. etter åpning av formell undersøkelse.

5. GENERELT OM DEPARTEMENTETS FORSLAG

5.1 Behovet for revisjon

Departementet legger til grunn at dagens mediestøtteordninger har vært vellykkede i den forstand at Norge i dag har et mangfoldig medielandskap og et avisforbruk i verdenstoppen. Gjennomførte evalueringer av ordningen har dessuten vist at støtten har vært svært treffsikker i forhold til formålet om å støtte økonomisk vanskeligstilte aviser.

Samtidig er det åpenbart et problem at dagens ordning er ”papirbasert”, på den måten at tilskudd bare gis til papiraviser og at støtten utelukkende beregnes på bakgrunn av opplag og antall utgivelser på papir. Ordningen reflekterer derfor ikke de endringene som har skjedd i mediesektoren. Departementet deler dessuten utvalgets vurdering om at dagens modell ikke stimulerer til digital publisering og nye produkt- og distribusjonsstrategier. Departementet ser også dilemmaet i at aviser som mottar tilskudd taper *både* brukerbetaling og offentlig tilskudd ved å satse på nye plattformer.

Departementet mener derfor det er behov for å etablere et mer plattformnøytralt system for tildeling av produksjonstilskudd.

5.2 Tilskuddsmodell

Dagens system

I dag er systemet for tildeling av produksjonstilskudd basert på netto godkjent opplag og utgivelseshyppighet. Opplag og utgivelseshyppighet brukes både til å definere hvilke aviser som er tilskuddsberettiget og til å fordele tilskuddet mellom avisene i ordningen.

Mediestøtteutvalget

Mediestøtteutvalget foreslo å erstatte opplag med ”brukerbetaling” ved beregning av tilskudd. Utvalget viste til at å *”løsrive beregningsmåten fra papirproduktet vil virke fremmende på utviklingen av nye betalbare produkter i porteføljen”*. Ut over dette gikk ikke utvalget inn i noen prinsipiell drøftelse av bruk av opplag og utgivelseshyppighet som kvalifikasjons- eller beregningskriterier.

Departementets vurdering

Departementet legger til grunn at de beste grunner taler for fortsatt å legge til grunn et opplagsbasert system:

1. Det er en stor fordel å basere ordningen på det som er en objektiv målemetode som er allment akseptert i bransjen.
2. Beregningen av opplag baseres på brukerbetaling til avisene. Opplag gjenspeiler derfor brukerbetaling og vil fylle mye av den samme funksjonen som brukerbetaling.
3. Bransjens regelverk for opplagsberegning avklarer dessuten en rekke kompliserte avgrensingsproblemer og detaljspørsmål basert på lang erfaring med dagens system. Dersom en skulle gå over til et system basert på brukerbetaling, ville tilsvarende avgrensingsproblemer måtte løses i selve tilskuddsregelverket. Konsekvensen ville bli to parallelle og delvis overlappende systemer med "opplagsregler", og et langt mer komplisert regelverk for produksjonstilskudd.
4. Departementet legger dessuten til grunn at det er mulig å "*løsrive beregningsmåten fra papirproduktet*" (jf utvalgets forslag) uten å legge til grunn et annet beregningskriterium, jf nedenfor om ny opplagsdefinisjon.

Som *kvalifikasjonskriterium* fungerer opplag, utgivelseshyppighet og konkurranseposisjon (som også defineres på bakgrunn av opplag) som effektive parametre for å peke ut de gruppene av aviser som har et reelt økonomisk behov for tilskudd, men uten å knytte kriteriene direkte til økonomi (noe som ville åpne for tilpasninger og omgåelser). Opplag og utgivelseshyppighet er også et mål for mediets posisjon i brukermarkedet og sikrer dermed at støtten går til medier som oppleves å fylle et behov (brukerdefinert kvalitet).

Som *fordelingskriterium* fungerer opplag og utgivelseshyppighet som kriterier for inndeling av støtteberettigede aviser i grupper med sammenliknbare konkurranseforhold, sammenliknbar økonomisk situasjon og dermed forutsetningsvis sammenliknbart behov for tilskudd. Opplagsbasert tilskuddsberegning innebærer imidlertid at økt salg gir økt tilskudd. Dette kan umiddelbart framstå som ulogisk, i og med at økt salg forutsetningsvis også innebærer økte brukerinntekter (og normalt også økte annonseinntekter). Departementet legger likevel til grunn at:

1. Opplagsbasert tilskuddsberegning gir et insentiv til bred spredning av innholdet, noe som er i tråd med det overordnede målet om å fremme nyhetsformidling og den demokratiske samfunnsdebatten.
2. Opplagsbasert tilskuddsberegning fremmer også (mottakerdefinert) kvalitet, ut fra den logikken at mottakere ikke vil betale for innhold de ikke finner å ha en viss verdi.
3. Avisenes økonomiske resultater viser dessuten at det er en nær sammenheng mellom opplag og økonomisk resultat. Blant nummertøavisene er det gjennomgående avisene med høyest opplag som har de største underskuddene og den laveste driftsmarginen. For disse avisene kan det se ut til at en økning i opplag

innebærer en større økning i kostnader enn i inntekter. Årsaken kan være at nummertøaviser med høye opplag har spredt og kostbar distribusjon, i tillegg til en vanskelig konkurranseposisjon på annonsemarkedet.

Nye definisjoner av opplag og utgivelseshyppighet

Beregningen av opplag er i dag basert på retningslinjer fastsatt av Medietilsynet. Retningslinjene er basert på, og i all hovedsak likelydende med, opplagsreglene til Mediebedriftenes landsforening (MBL).

MBL har nå vedtatt et nytt opplagsregelverk som ble iverksatt fra årsskiftet. Formålet er å tilpasse regelverket til digital publisering. MBL skiller i de nye reglene mellom "e-aviser" (forstått som digitale avisutgaver som er tilnærmet identisk med hovedproduktet, dvs papirutgaven) og "andre digitale produkter" (dvs. produkter som på vesentlige områder skiller seg fra hovedproduktet).

For den første kategorien ("e-aviser") vil opplagsberegning skje etter de samme regnskapsmessige og beregningsmessige regler som for papiravisen, og opplaget vil bli regnet inn i papiravisens opplag. Vilkåret vil være at man tar reelt betalt for avisen, som abonnement eller i løssalg, at prisen på den elektroniske avisen må være offentlig tilgjengelig og at det er den tilnærmet komplette utgaven av papiravisen som selges i elektronisk form.

Den andre kategorien ("andre digitale produkter") vil ikke inngå i beregningen av avisens opplag, men rapporteres separat. Slike produkter vil kunne få beregnet opplag på selvstendig grunnlag etter følgende prinsipper:

1. Produktet må ha en pris som er offentlig tilgjengelig, både for abonnement og for kjøp av enkeltutgaver.
2. En utgave er minimum ett døgns produksjon. Minimum 50 pst. av det redaksjonelle stoffet må være nytt fra en utgave til den neste.
3. Kjøpet skal være individuelt bestilt og betalt.
4. Rabatt kan gis i henhold til dagens regelverk.
5. Prosenttilleggene i dagens regelverk gjelder ikke.
6. Ved salg av denne type utgaver, i kombinasjon med papirutgaven og/eller andre digitale utgaver, må prisen for de ulike produktene være lik de offisielle prisene i prislisten for å få fullt tellende opplag. Ved reduksjon av prisen, ut over rabattregelen i § 7 E, vil opplaget bli tilsvarende redusert.

Departementet legger til grunn at det nye opplagsregelverket vil legge til rette for at opplag og utgivelseshyppighet fortsatt kan benyttes som kriterier for kvalifikasjon for og beregning av produksjonstilskudd.

6. MERKNADER TIL FORSKRIFTSUTKASTET

6.1 Innledning

Departementet legger med dette fram et forslag til en ny forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier (vedlagt).

Nedenfor følger departementets kommentarer til de ulike elementene i utkastet. Kommentarene følger i hovedsak inndelingen av forskriftsutkastet.

6.2 Formål

Ifølge dagens forskrift (forskrift av 26. november 2009 nr. 1409 om produksjonstilskudd til dagsaviser) er formålet med produksjonstilskuddet *”å tilgodese økonomisk vanskeligstilte aviser og aviser med små opplag”*.

Kulturdepartementets budsjettproposisjon for 2012 (Prop 1 S. 2011-1012) setter opp følgende hovedmål for mediepolitikken:

”Regjeringens overordnede målsetting på medieområdet, slik det er nedfelt i Soria Moria-erklæringen, er å sikre ytringsfrihet, rettssikkerhet og et levende demokrati. Statens ansvar på medieområdet ble i 2004 grunnlovsfestet ved innføringen av det såkalte infrastrukturkravet i Grunnlovens § 100, sjette ledd: ”Det paaligger Statens Myndigheter at lægge Forholdene til Rette for en aaben og oplyst offentlig samtale.”

Med utgangspunkt i dette infrastrukturkravet er hovedmålet for mediepolitikken å opprettholde et mediemangfold som kan sikre befolkningen tilgang til en mangfoldig og åpen samfunnsdebatt, nyheter og informasjon av høy redaksjonell standard og kulturuttrykk av høy kvalitet og stor bredde. En viktig forutsetning er produksjon av innhold som reflekterer norsk språk, kultur, identitet og norske samfunnsforhold.”

Når det gjelder produksjonstilskuddet slås det fast at målet med ordningen er å *”...bidra til å opprettholde et mangfold av avisutgivelser i hele landet og stimulere til lokal aviskonkurranse.”*

Departementet legger etter dette til grunn at målet med produksjonstilskuddet i dag kan sies å være todelt:

1. For det første skal ordningen bidra til å opprettholde avisutgivelse på flest mulig steder. Bred tilgang til nyheter, aktualitetsstoff og samfunnsdebatt er en forutsetning for aktiv og informert deltakelse i demokratiske prosesser og samfunnsnivå for øvrig. Behov for statsstøtte oppstår i denne sammenheng særlig på steder der markedet i seg selv er for lite til å bære jevnlig nyhetsproduksjon og -utgivelse på et profesjonelt nivå.
2. For det andre skal ordningen bidra til å opprettholde ”lokal aviskonkurranse”. Medienes demokratiske funksjon tilsier at befolkningen – der dette er mulig – bør ha tilgang til *flere alternative kilder* til nyheter, aktualiteter og samfunnsdebatt. Å opprettholde lokal aviskonkurranse har derfor i mange år vært et viktig mål med ordningen.

Departementet foreslår at formålsbestemmelsen nå gis en mer plattformnøytral form, men også at den bør reflektere mer direkte de politiske målene som ligger bak

ordningen, bl.a. slik de er blitt formulert i de årlige budsjettproposisjonene. Departementet foreslår derfor følgende formålsbestemmelse:

”Produksjonstilskuddet skal bidra til å opprettholde et mangfold av nyhets- og aktualitetsmedier karakterisert av høy kvalitet og uavhengig journalistikk, inkludert medier i markeder som er for små til å være bærekraftige og alternativer til de ledende mediene i større markeder.”

Medier i markeder som er for små til å være bærekraftige gir grunnlag for støtte til små lokalmedier, mens *alternativer til de ledende nyhetsmediene* gir grunnlag for en særlig prioritering av nummertomedier, inkludert riksdekkende medier som representerer alternative synsvinkler og interesser (i dag “riksspredte meningsbærende aviser”).

6.3 Avgrensning av tilskuddsobjekt

Formålet med ordningen har alltid vært å fremme produksjon og formidling av en viss type innhold, ikke å fremme en bestemt distribusjonsteknologi. Daglig publisering på papir i avisformat har imidlertid fungert som et praktisk avgrensningskriterium for å treffe det ønskede innholdet.

Et sentralt kjennetegn ved den nye mediesituasjonen er at ett medium/mediehus publiserer det redaksjonelle innholdet på en rekke ulike medieplattformer, i tillegg til papir. Man kan derfor ikke lenger sette likhetstegn mellom distribusjonskanalen (papiravisen) og mediet. Departementet mener at dette stiller nye krav til et regelverk om mediestøtte. Konkret blir det nødvendig å definere hvilke enheter i en slik portefølje av tilknyttede produkter som skal trekkes inn når en vurderer om vilkårene for støtte er oppfylt og når tilskuddet skal beregnes.

Departementets forslag innebærer at der en tjeneste består av en portefølje av tilbud på ulike plattformer, defineres det økonomisk sett mest betydningsfulle produktet i porteføljen (målt i størrelse på samlet omsetning) som *”hovedmedium”*, forutsatt at det oppfyller de generelle vilkårene for støtte. Medieprodukter som har minst 50 pst. av nyhets-, aktualitets- og debattstoffet felles med hovedmediet defineres som *”tilknyttet medieprodukt”*. Se utkastet § 2 første og andre ledd.

Skillet mellom hovedmedium og tilknyttet medieprodukt gjennomføres slik at:

1. *Vilkårene for tilskudd* skal oppfylles av *”hovedmediet”*. Departementet mener likevel at også tilknyttede medieprodukter må oppfylle de grunnleggende innholdskravene i § 4 a, b og c, for å hindre at støttemidler går til rene nisjeprodukter eller virksomhet med et annet formål enn nyhetsformidling. Konsekvensen av forslaget er at *”tilknyttede medieprodukter”* ikke vil kunne søke om tilskudd på egen hånd. Medium som har mer enn 50 pst. unikt innhold kan derimot søke om tilskudd på eget grunnlag, forutsatt at det alene oppfyller alle vilkår for støtte. Se utkastet § 3.
2. *Beregningen av tilskudd* foretas derimot på bakgrunn av opplag o.l. for *alle* medier i *”porteføljen”*, dvs. alle medier som deler minst 50 pst. av det redaksjonelle innholdet med hovedmediet. Mao. vil det være innholdet som er avgjørende, ikke organisering, navn/varemerke, betalingsløsninger e.l. Dette vil åpne for å trekke inn

gratismedier i beregningen av tilskudd, noe som kan stimulere til utvikling av digital publisering/digitale tjenester. Se utkast § 7.

6.4 Kvalifikasjonskriterier

6.4.1 Plattform

Selv om det ikke framgår uttrykkelig av regelverket, er publisering på papir i dag et absolutt vilkår for støtte. Departementet foreslår at dette kravet utgår, og viser til at målet med gjennomgangen er å etablere en mediestøtte som ikke forskjellsbehandler på bakgrunn av publiseringsplattform.

Departementet foreslår likevel å avgrense mot (lineær) kringkasting, jf utkastet § 1 tredje ledd. Departementet viser til at slike tjenester skiller seg så mye fra andre nyhetsmedier – både mht. formidlingsteknologi, verdikjede, konkurranseforhold og økonomi – at det vil være svært komplisert å inkludere slike tjenester i en felles rettighetsbasert ordning.

6.4.2 Innholdskrav

Dagens forskrift setter som vilkår for tilskudd at avisen ”*inneholder nyhets- og aktualitetsstoff av dagspressekarakter som gjør at avisen klart skiller seg fra andre typer publikasjoner*”. I praksis er det imidlertid ikke først og fremst innholdskravet, men kravet om publisering på papir som avgrenser ordningen. Medier som publiseres daglig på papir, vil i de fleste tilfeller inneholde et bredt tilfang av nyhets- og aktualitetsstoff. Dermed er det ikke behov for detaljerte innholdskrav.

I en plattformnøytral støtteordning legger departementet til grunn at innholdet vil bli et langt viktigere avgrensingskriterium. Dette stiller større krav til reguleringen på dette punktet.

Departementet foreslår derfor kriterier knyttet dels til formålet med virksomheten og dels til det publiserte innholdet, og legger til grunn at dette til sammen kan gi en tilstrekkelig klar avgrensning, jf utkastet § 4 nr. 1 og 2.

Utkastet innebærer bl.a. en avgrensning mot medier som hovedsakelig er rettet mot avgrensede publikumsgrupper. (Merk likevel at geografisk avgrensede (lokale) medier med tematisk bredt innhold vil kunne motta støtte). Departementet legger til grunn at formålet med produksjonstilskuddet er å fremme den *brede* samfunnsdebatten, og å holde befolkningen *bredt og generelt* orientert om ulike samfunnsspørsmål, jf pkt. 6.2 over. Departementet antar at i den grad det er grunn til å støtte andre typer medier, er begrunnelsen en annen. Dette bør derfor skje gjennom egne ordninger, jf. for eksempel de særlige støtteordningene for minoritetsmedier.

6.4.3 Redaktør

Dagens forskrift krever at avisen har en ansvarlig redaktør med status som svarer til bestemmelsene i Redaktørplakaten. Departementet legger til grunn at dette kravet beholdes og viser til at målgruppen for ordningen som før bør være de redigerte, profesjonelle mediene som baserer virksomheten på bransjens etiske normer – og ikke f.eks. brukerstyrte tjenester som sosiale medier, blogger etc. Se utkastet § 4 nr. 3.

6.4.4 Betaling

Forskriften krever i dag at avisen *"tar reell betaling for abonnement, løssalg og annonser etter en offentlig tilgjengelig prislister"*.

Departementet ser behov for å opprettholde dette kravet. Departementet viser til at det er et sentralt mediepolitisk mål å opprettholde et nyhetstilbud preget av *"høy redaksjonell standard"*, jf pkt. 6.2 over. Samtidig tilsier hensynet til redaksjonell uavhengighet i mediene at støtteordningen ikke bør baseres på direkte statlige kvalitetsvurderinger. Departementet legger til grunn at betalingsvilje vil fungere som et (brukerdefinert) kvalitetsmål. Dvs at villighet til å betale tyder på at produktet oppfyller den enkelte brukerens kvalitetskrav. Et grunnvilkår om brukerbetaling bidrar dermed til å målrette ordningen. Departementet viser også til at både kvalifikasjonskriteriene og fordelingskriteriene i dagens ordning er basert på bransjens system for opplagsberegning, som forutsetter brukerbetaling. Dersom en skal gå bort fra dette som et grunnvilkår, vil det derfor kreve en grunnleggende omlegging av ordningen.

Departementet legger likevel til grunn at vilkåret bør knyttes til innholds kravet, jf. pkt. 6.4.2 over. Dette for å få fram at betalingen må gjelde det brede nyhets- og aktualitetsinnholdet. Mao. vil det ikke være tilstrekkelig at det tas betalt for annet innhold, f.eks. ringetoner, spill, brukerkubber osv. Se utkastet § 4 nr. 4.

Kravet om brukerbetaling vil, i likhet med de øvrige kvalifikasjonskriteriene, gjelde for hovedmediet. Dvs. at dersom et tilbud består av en papiravis, en nettutgave, en mobilutgave, en lesebrett-utgave osv, men hoveddelen av omsetningen er knyttet til papirutgaven, så er betalingskravene knyttet til denne.

I dag krever forskriften at en avis for å få støtte må selge *"minst halvparten av sitt godkjente netto opplag gjennom abonnement"*. Formålet med bestemmelsen er å utelukke løssalgsaviser, som tradisjonelt har hatt god økonomi. Bransjeanalysen gjennomført av Mediestøtteutvalget viser at løssalgsavisene samlet sett hadde driftsoverskudd i den analyserte perioden fra 2000 – 2009, mens ukeavisene, nummertøavisene og de riksspredte meningsbærende avisene gikk med et samlet driftsunderskudd. Dette tilsier at bestemmelsen bør beholdes, jf utkastet § 4 nr. 5.

Departementet ser samtidig at det kan være uheldig å binde regelverket for mye opp til det som er dagens forretningsmodeller i bransjen. Næringen er nå inne i en fase med utprøving av ulike modeller for brukerbetaling på nett, inkl. "hard paywall" (en betalingsmur med betaling for alt), "freemium" (litt gratis, litt betalt) og "metered access" (målt tilgang med et visst antall artikler gratis). I en slik situasjon kan det være uheldig å avgrense støtteordningen til tradisjonelle abonnementsforhold.

Departementet ber derfor særskilt om innspill på dette punktet.

6.4.5 Opplag/utgivelser

Generelt

§ 4 i dagens forskrift innebærer en inndeling av avismarkedet i grupper etter opplag, utgivelseshyppighet og lokal konkurranseposisjon. Bestemmelsen fastsetter

minimums- og maksgrenser for opplag og utgivelsehyppighet for de ulike gruppene av tilskuddsmottakere.

Som nevnt over går departementet inn for en fortsatt opplagsbasert tilskuddsmodell, men med en plattformnøytral definisjon av opplag. Dette innebærer at hovedtrekkene i disse bestemmelsene kan opprettholdes uendret. Det vil f.eks. si at det fortsatt vil gå et hovedskille mellom små, lokale medier (nummerén- og alenemedier) og konkurranseutsatte medier (nummertomedier).

Departementet foreslår imidlertid en viss forenkling, bl.a. ved at krav til andel av opplag solgt i eget fylke utgår. Departementet legger til grunn at dette er et kriterium som er vanskelig håndterbart for elektroniske medier, og kan heller ikke se at det er behov for å opprettholde dette som en egen gruppe.

Plassering av terskler og tak

Departementet legger til grunn at dagens terskler og tak for opplag og utgivelsehyppighet i all hovedsak har truffet godt, og at de har sikret at støtten har gått til aviser med et reelt behov for støtte, jf fig. 6.1.

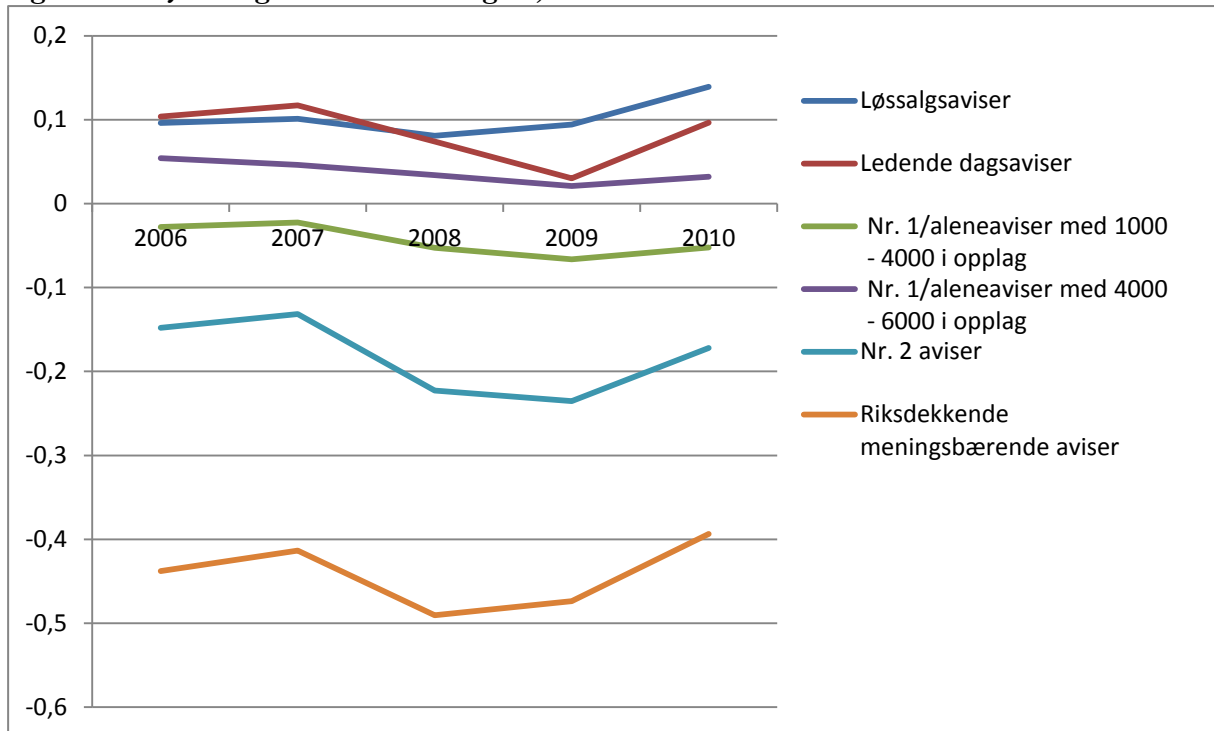
Fig 6.1 Resultat før og etter støtte for aviser som mottar produksjonstilskudd i 2010 (mill. kr.)

Aviskategori	I alt	Små, lokale aviser	Andre nummertoaaviser	Riksspredte meningsbærende aviser
<i>Antall aviser</i>	138	109	24	5
<i>Resultat før støtte</i>	- 179	12	- 69	- 121
<i>Produksjonstilskudd</i>	273	53	81	139
<i>Resultat etter støtte</i>	94	65	11	18
Driftsmargin før støtte	- 12,5 %	- 0,7 %	- 17,2 %	- 39,4 %
Egenkapitalandel	55 %	61 %	44 %	47 %

Kilde: Medietilsynet

En oversikt over driftsmargin i ulike grupper viser det samme bildet.

Fig. 6.2: Driftsmargin etter aviskategori, 2006-2010

Kilde: Medietilsynet

Figuren viser at løssalgsaviser og ledende dagsaviser (som ikke er kvalifisert for tilskudd) jevnt over har positiv driftsmargin, mens de minste nummerén- og aleneavisene, nummertoaavisene og de "riksspredte meningsbærende" avisene (som alle mottar tilskudd) har negativ driftsmargin.

Departementet mener derfor at det er grunnlag for å opprettholde dagens terskler og tak for opplag og utgivelseshyppighet.

Det eneste punktet der grensene i dag kan framstå som mindre målrettet, er i forhold til nummerén- og aleneaviser med mellom 4000 og 6000 i opplag, jf fig 6.2. Disse avisene har som gruppe over lengre tid hatt driftsoverskudd *før* tilskudd. Departementet har likevel konkludert med at opplagsgrensen bør opprettholdes inntil videre. I dagens situasjon med fallende papiroplag og mer krevende annonsemarked vil det være uheldig å foreta endringer i støtteordningen som gjør disse avisene mer sårbare. Departementet legger også vekt på at enkeltaviser innenfor gruppen har svakere økonomi enn gruppen sett under ett.

Departementet foreslår å videreføre regelen om at medier som kommer ut én gang i uken må ha minst 48 utgaver per år, og at medier som utkommer to ganger i uken må ha minst 96 utgaver per år.

Særlig om konkurranseposisjon

I dagens forskrift går det et hovedskille mellom nummerén- og aleneaviser på den ene siden og nummertoaaviser på den andre. De sistnevnte har på bakgrunn av sin lokale konkurranseposisjon (særlig på annonsemarkedet) en særlig vanskelig økonomisk situasjon. Nummerén- og nummertostatus defineres på bakgrunn av opplag, på den

måten at der en avis har en konkurrerende avis med større opplag på utgiverstedet, regnes den som en nummertøavis.

I en plattformnøytral ordning må konkurranseposisjon defineres på en annen måte. Ideelt sett kunne man tenke seg at definisjonen av konkurranseposisjon ble basert på en konkret analyse av det relevante markedet i hvert enkelt tilfelle. Departementet legger imidlertid til grunn at dette vil være unødvendig ressurskrevende for formålet, og vil i stedet foreslå en enklere modell:

1. Departementet legger til grunn at konkurranseposisjon, i likhet med de øvrige kvalifikasjonskriteriene, skal vurderes for *hovedmediet*, jf § 2 første ledd. Hvis hovedmediet er en papiravis, tar man dermed utgangspunkt i dennes posisjon i det lokale markedet. Mao ser man ikke på tilknyttet nettutgave, lesebrett-utgave, mobilutgave eller lignende. Hvis hovedmediet har en større konkurrent på utgiverstedet, får det dermed nummertøposisjon i støttesammenheng.
2. En slik endring reiser spørsmålet om hvordan *utgiversted* skal defineres i en elektronisk verden. I dag defineres utgiversted som "*den kommune der avisen utkommer*", jf § 2 femte ledd. "Utkommer" er imidlertid et lite egnet begrep for elektroniske medier. Departementet foreslår derfor å legge til grunn den kommunen der mediet har sin hovedredaksjon, jf utkastet § 2 sjuende ledd, og antar at dette normalt vil være sentrum for den redaksjonelle og kommersielle virksomheten. I de største byene kan det reelle konkurranseområdet være mindre enn en kommune. Departementet mener dette bør reflekteres i forskriften og foreslår at medier som har bydeler som sitt marked, og som ikke har konkurrerende brukerbetalte medier rettet mot samme marked, defineres som alenemedier. Som følge av dette går bydelsaviser ut som egen kategori.
3. Det neste spørsmålet er hvilke *andre* medier på utgiverstedet hovedmediet skal sammenliknes med. Departementet antar at en sammenlikning med alle andre nyhets- og aktualitetsmedier, uavhengig av distribusjonsplattform, vil gi det mest dekkende bildet av konkurransesituasjonen. Som nevnt over foreslår departementet å avgrense ordningen mot kringkasting. Dette bør innebære at kringkasting heller ikke trekkes inn i konkurransevurderingen. I motsatt fall kunne konsekvensen f.eks. bli at alle Oslo-medier ville få en nummertøposisjon sett i forhold til NRK.
4. I og med at departementet fremdeles går inn for en opplagsbasert tilskuddsmodell, jf. over, vil det være de ulike mediens *opplag* som avgjør konkurranseposisjon.

6.4.6 Annen offentlig finansiering

I dag gis tilskudd ikke til aviser "*... der offentlige institusjoner eller myndigheter har reell styringsrett, økonomisk ansvar eller innehar mer enn 49 prosent av eierandelene*".

Departementet mener det fortsatt er grunn til å avgrense mot medievirksomheter som eies av offentlige myndigheter. Begrunnelsen for dette er hensynet til mediens uavhengighet og mulighet for å rette kritisk søkelys mot offentlige myndigheters disposisjoner.

Departementet foreslår også en bestemmelse om at tilskudd ikke kan gis til medier som mottar andre former for statlig driftstilskudd, inkl. for eksempel

Kulturdepartementets øvrige pressestøtteordninger. Bestemmelsen gjelder imidlertid bare driftstilskudd, og vil for eksempel ikke være til hinder for at en avis som mottar produksjonstilskudd i tillegg kan motta det særlige distribusjonstilskuddet til avisene i Finnmark.

6.4.7 Bruk av støtten

Forskriften inneholder i dag detaljerte regler om bruk av støtten, inkludert krav til organisering og disposisjoner mellom avisen og eierne eller andre selskap i konsernforhold. Formålet med bestemmelsene er å sikre at tilskuddsmidlene blir brukt i henhold til forutsetningene for tildelingen.

Utbytteforbudet

Flertallet i Mediestøtteutvalget mente at utbytteforbudet for aviser som mottar produksjonsstøtte ikke fungerer hensiktsmessig, og foreslo å avvikle regelen. Utvalget viste til at bestemmelsen gjør det vanskelig for aviser med svak økonomi å skaffe seg ny egenkapital, mens de derimot kan betale renter på lånt kapital. Utvalget viste også til at aviser som nyter godt av mva-fritaket ikke har noen tilsvarende begrensning.

Forslaget om å endre utbytteforbudet er blant annet støttet av MBL, LLA, NR og A-pressen. Andre går aktivt i mot, bl.a. Norsk journalistlag:

- MBL støtter forslaget om å fjerne utbytteforbudet, og begrunner dette med at aviser som mottar produksjonstilskudd i dag har vanskelig for å tiltrekke seg risikokapital og dermed har lite økonomisk handlekraft til omstilling og utvikling. MBL skriver: *"Dette forholdet kan vanskeliggjøre en langsiktig sunn utvikling av disse avisene, og gjøre det vanskelig for slike aviser å overleve i akutte situasjoner hvor frisk kapital er helt nødvendig"*.
- LLA støtter forslaget om å fjerne utbytteforbudet, med den begrunnelse at dette gjør det vanskelig for avisene å skaffe seg egenkapital. LLA mener imidlertid det er viktig at det settes et tak på hvor mye utbytte som kan hentes ut, slik at ordningens legitimitet ikke svekkes. LLA skriver: *"LLA meiner at vi også må sjå utbytteforbudet i samband med eit generelt ønske om lokale eigare, og eit ønske om at ikkje alle aviser blir samla i store konsern. Dette er viktig ut frå prinsippet om mangfald og ut frå eit generelt ønske om at media skal være ubundne av økonomiske og organisasjonsmessige interesser"*.
- NR støtter forslaget om å fjerne utbytteforbudet, med følgende begrunnelse: *"Vi mener forbudet kan motvirke også fornuftig utvikling på eiersiden i sårbare mediebedrifter, og være til hinder for blant annet innhenting av frisk egenkapital"*.
- NJ mener utbytteforbudet bør videreføres, og argumenterer for at forbudet er viktig for ordningens legitimitet. NJ skriver videre: *"Det er for øvrig lite som tyder på at utbytteforbudet har vært til hinder for nysatsinger og vekst i bransjen. I perioden utbytteforbudet har eksistert har tvert om et svært antall nye lokalaviser blitt etablert"*.

Departementet legger til grunn at det er helt avgjørende for legitimiteten til ordningen at tilskuddsmidler ikke går til eierne i form av utbytte eller inn i annen virksomhet.

Eiere og investorer vil normalt kreve avkastning på kapitalen, noe man ikke kan få så lenge avisen mottar tilskudd. I aviser som har god økonomi, kan man derfor anta at eierne vil prioritere utbytte og konsernbidrag foran pressestøtte. Reglene bidrar dermed også til å målrette støtten til aviser som har et reelt behov for tilskudd. Departementet foreslår derfor primært å opprettholde forbudet mot utbetaling av utbytte og konsernbidrag for medier som mottar produksjonstilskudd.

Departementet ber likevel om høringsinstansenes synspunkter på følgende alternativ, som vil innebærer en viss oppmykning av dagens regel:

Det åpnes for utbetaling av utbytte på følgende vilkår:

- 1) Utbytte kan kun gjøres når siste årsresultat er positivt
- 2) Utbytte per år kan maksimalt utgjøre 25 pst. av mottatt produksjonstilskudd for det aktuelle året
- 3) Utbytte per år kan maksimalt utgjøre 500.000.

Departementet har vurdert en rekke ulike modeller, men har lagt avgjørende vekt på at dette er en modell som spesielt ivaretar de mindre avisene samtidig som den ikke er for komplisert.

Tilpasning til plattformnøytralt støttesystem

For øvrig foreslår departementet å opprettholde dagens regler om bruk av støttemidler. Det er imidlertid nødvendig å tilpasse reglene til et nytt plattformnøytralt støttesystem.

Formålet bør som tidligere være å sikre at støtten går til relevant virksomhet hos støttemottakeren. Dette innebærer etter departementets vurdering at midlene bør kunne disponeres fritt innenfor porteføljen av tilknyttede produkter, jf § 2, men ikke gå ut av porteføljen eller inn i annen virksomhet. Departementet foreslår derfor å åpne for at støtten brukes til utgivelse av både hovedmedium og tilknyttede produkter.

Videre foreslås at alle medier i porteføljen (dvs. alle medier som skal trekkes inn ved beregning av tilskudd) skal inngå i ett og samme aksjeselskap. Departementet legger vekt på at kompliserte selskapsstrukturer kan gjøre det vanskelig å slå fast om tilskuddet er brukt i henhold til forutsetningene. Departementet ber likevel høringsinstansene vurdere om et slikt krav kan presse fram selskapsorganisering som er forretningsmessig uheldig.

6.4.8 Økonomi/behov

Forskriftens § 5 tredje ledd slår i dag fast at det ikke gis tilskudd "... *hvis avisens årsoverskudd etter skatt i henhold til aksjeloven eksklusiv tilskudd etter denne forskriften utgjør mer enn to millioner kroner siste regnskapsår, eller mer enn seks millioner kroner i løpet av de siste tre regnskapsår*". Bestemmelsen har tilsvarende formål som reglene om bruken av tilskuddsmidler og transaksjoner med konsernselskaper/eiere.

Formålet med ordningen tilsier at medier som har ikke ubetydelige overskudd før støtte bør utelukkes fra ordningen. Overskuddsgrensen er derfor et viktig virkemiddel for å sikre at ordningen er målrettet og effektiv. Departementet foreslår derfor at bestemmelsen opprettholdes uendret.

6.5 Fordelingskriterier

6.5.1 Tilskuddssatser og -beløp

Systemet er i dag at forskriften definerer de ulike gruppene av støttemottakere (med utgangspunkt i opplag, utgivelseshyppighet og konkurranseposisjon) og prinsippene for fordeling av tilskudd mellom aviser innenfor gruppene. Fordelingen *mellom* de ulike gruppene foretas imidlertid av Kulturdepartementet for hvert tilskuddsår gjennom fastsettelsen av tilskuddssatser og faste tilskuddsbeløp. Disse fastsettes med utgangspunkt i årets bevilgning til tilskuddsordningen og den økonomiske utviklingen i bransjen det siste året. Etter fast praksis er årets fordeling av pressestøtten også gjenstand for drøftinger med presseorganisasjonene Mediebedriftenes Landsforening og Landslaget for lokalaviser.

Kulturdepartementet ønsker å opprettholde dette systemet og mener det gir den nødvendige fleksibiliteten til å tilpasse ordningen til den økonomiske utviklingen i bransjen og endringer i bevilgningsnivå. En mer rigid modell kunne medføre behov for hyppige forskriftsendringer som kunne skape større usikkerhet om rammebetingelsene.

6.5.2 Nummerén- og alenemedier

Dagens regler

Støtteberettigede nummerén- og aleneaviser mottar i dag et fast grunnbeløp, som økes med et fast beløp for hver utgave ut over én ukentlig utgave. Lokalaviser får tilskudd etter dobbelt sats dersom de utgis i Nord-Norge. De minste avisene – dvs. de mellom 1 000 og 4 000 i opplag – kan i tillegg få et ekstratilskudd.

Utvalgets forslag og høringen

Utvalget går i hovedsak inn for å opprettholde dagens system i en mer plattformnøytral form, mao. at støtten gis som faste tilskuddsbeløp avhengig av antall ukentlige utgivelser. Hovedforskjellen i forhold til i dag er at alle publiseringsplattformer skal trekkes inn i beregningen av antall ukentlige utgivelser. Utvalget opprettholder dobbelt sats for medier i Nord-Norge og ekstratilskuddet for de minste i gruppen.

Departementets vurdering

Departementet ser det som et hovedmål med omleggingen at beregningsmodellen ikke skal stå i veien for innovasjon og produktutvikling i avisene, inkludert utvikling av tilbud på nett. Samtidig bør reglene heller ikke innebære et direkte press i retning av overgang til andre publiseringsformer.

Departementet støtter derfor utvalgets forslag om at tilskuddet til støtteberettigede nummerén- og alenemedier bør beregnes per ukentlig utgave, som i dag, men slik at tilskuddsordningen virker mest mulig nøytralt mht. valg av publiseringsplattform. Dette innebærer for eksempel at en avis vil kunne redusere antall ukentlige utgaver på papir uten å miste tilskudd, forutsatt at det i stedet blir utgitt en (betalt) elektronisk versjon.

Departementet legger til grunn at Nord-Norge-satsen reflekterer de særlige kostnadene knyttet til avisdistribusjon i området. Samtidig legger departementet til grunn at disse

ekstrakostnadene er knyttet til fysisk distribusjon, mao. at det i utgangspunktet ikke er mer kostnadskrevenende å publisere på elektroniske plattformer i Nord-Norge. Departementet foreslår derfor å opprettholde ekstratilskuddet, men slik at det bare gis til publisering/distribusjon på papir. Mao. vil nummerén- og aleneaviser i Nord-Norge motta tilskudd per ukentlig utgivelse, i utgangspunktet uavhengig av publiseringsplattform, men slik at tilskudd gis etter dobbelt sats for de dager der avisen distribueres på papir.

Ekstratilskuddet til de minste avisene i gruppen opprettholdes uendret. I tillegg foreslår departementet at små, lokalmedier som har en jevnlig oppdatert nettutgave får et mindre ekstrabeløp (i vedlagte simulering satt til 25.000 kroner). Med jevnlig oppdatert mener departementet at minst fire nyhetssaker må være presentert som mer enn en kort notis mellom hver papiravisutgivelse. For små medier vil ”unike brukere av elektroniske gratistjenester”, jf pkt. 6.5.3.3 nedenfor, ofte ikke være et egnet fordelingskriterium, pga manglende tallgrunnlag og store statistiske feilmarginer. Departementet legger imidlertid til grunn at et fast ekstratilskudd kan fylle en tilsvarende funksjon og stimulere til nettdistribusjon.

6.5.3 Nummertomedier

6.5.3.1 Dagens regler

Tilskuddet til nummertomedier beregnes i dag på bakgrunn av årsopplag (gjennomsnittlig dagsopplag multiplisert med antall utgivelser) multiplisert med en tilskuddssats. Tilskuddssatsen varierer etter avisens konkurransesituasjon, slik at storbyaviser får tilskudd beregnet etter en høyere tilskuddssats. I tillegg til dette får de såkalte ”riksspredte meningsbærende avisene” i Oslo og Bergen (Dagen, Dagsavisen, Klassekampen, Nationen, Vårt land) et ekstratilskudd.

6.5.3.2 Utvalgets forslag og høringen

Utvalget foreslo at opplag og utgivelseshyppighet erstattes med brukerbetaling (for å løsrive beregningsmåten fra papirproduktet), redaksjonell bemanning (for å stimulere produksjon av kvalitetsinnhold) og nettodekning (for å gi insentiv til publisering på nett).

MBL støtter forslaget om å endre fordelingsvilkårene slik at støtteberettigede aviser også kan være berettiget produksjonstilskudd på bakgrunn av ”betalt elektronisk levert utgave”. MBL skriver: ”Dersom pressestøtteordningen ikke tillater støtte basert på elektroniske utgaver, vil de støtteberettigede avisene hindres fra å klare å takle overgangen mot en mer digital forretningsmodell”. Samtidig understreker MBL at det er viktig at ingen støtteberettigede aviser ”kommer dårligere ut som følge av en eventuell omlegging eller justering av forskrift om produksjonstilskudd til dagsaviser”.

LLA støtter forslaget om å endre fordelingsvilkårene slik at betalte pdf-filer telles med i opplaget. LLA er positive til betalt opplag som kriterium, men er skeptiske til Mediestøtteutvalgets forslag om å ta i bruk redaksjonelle kostnader og nettodekning som nye fordelingskriterier. LLA skriver: ”Spesielt ser vi store praktiske vanskar ved å

knyte tilskot til redaksjonelle kostnader der det truleg må til ressurskrevjande kontroll og svært detaljerte regar med mange vanskelege avgrensingsproblem. Det knyter seg også ein del praktiske problem til måling av nettodekning. Og endeleg kan det stillast spørsmål ved om dette er eigna kriterium for å stimulere til kvalitet”.

NR viser til foreløpig uttalelse til Mediestøtteutvalget fra 10. juni 2009, der de gikk inn for at en fremtidig direktestøtte bør fordeles etter gjeldende kriterier: redaksjonell virksomhet, redaksjonelle miljøer, plattformnøytralitet, krav til profesjonalitet og levedyktighet, og bidrag til meningsmangfold. NR tok også til ordet for at ordningen burde gjøres teknologinøytral. NR støtter fordelingskriteriene fremmet av Mediestøtteutvalget.

NJ støtter en omlegging av fordelingskriteriene, og skriver: ”Produksjonstilskuddet er kun rettet mot avis og avisopplag. En moderne mediestøtte må rettes mot innhold, ikke mot publiseringsplattform. Dagens system kan være et hinder mot digital utvikling, da bedriftene taper støtte for hver leser som går fra papir til nett eller brett. Dette er ikke i tråd med intensjonene i støtteordningen”. NJ understreker at de støtter kriterier som legger vekt på brukerbetaling, redaksjonell bemanning og nettodekning.”

6.5.3.3 Departementets forslag

Fordelingskriterier

1. Fordelen med *brukerbetaling* som fordelingskriterium er at det reflekterer omfanget av den betalte virksomheten (dvs. både opplag og frekvens) uten å være bundet til papiroplag. Det vil også sikre at støtten går til nyhetsmedier som brukerne er villige til å betale for. Ulempen er først og fremst at det vil favorisere løssalgssaviser i forhold til dagens system. Dette skyldes at snittprisen på et løssalgseksemplar generelt er høyere enn for et abonnementsseksemplar. Departementet foreslår derfor å beholde *opplag* som viktigste fordelingskriterium, og legger vekt på at opplag (definert plattformnøytralt) i praksis vil fylle samme funksjon som brukerbetaling, jf pkt. 5.2.
2. Fordelen med *redaksjonell bemanning* som fordelingskriterium er at det kan bidra til å fremme kvalitet i mediene. Ulempen er at det kan ha uheldige insentivvirkninger, f.eks. at det kan gi et press i retning av økte lønninger eller økte kostnader for øvrig. Redaksjonell bemanning er også et vanskelig kriterium både å avgrense og kontrollere. Det kan dessuten hevdes at kvalitetshensynet allerede er ivaretatt, jf at et krav om betalt opplag i praksis vil stimulere til kvalitet fordi det forutsetter innhold som folk er villig til å betale for. Etter en samlet vurdering mener departementet at det ikke er grunnlag for å innføre et slikt fordelingskriterium.
3. En mulig ulempe med *nettodekning* er at kriteriet kan innebære en viss forskjellsbehandling, i og med at medier i støtteordningen på denne måten vil kunne få uttelling for gratisjenester som – sett isolert – ikke ville kvalifisere for støtte. I tillegg er det metodiske utfordringer knyttet til et slikt kriterium. Nettodekning vil ikke være basert på eksakte tall, men på statistiske undersøkelser med potensielle feilmarginer, spesielt for små medier. På den annen side viste Mediestøtteutvalget

til at nyhetsmedienes muligheter for inntjening på nett så langt er begrenset. Et fordelingskriterium basert på dekning eller liknende kan begrense denne formen for markedssvikt, fordi det vil gi mediene en viss uttelling for sine brukere også på ubetalte plattformer. Departementet foreslår derfor et nytt fordelingskriterium basert på elektronisk mediebruk som ikke reflekteres i medienes opplagstall, dvs. antall brukere av elektroniske gratistjenester (*"antall unike brukere av tilknyttede elektroniske medieprodukter uten brukerbetaling"*, jf utkastet § 7 andre ledd nr. 2).

På bakgrunn av dette foreslår departementet å opprettholde hovedtrekkene dagens system, med følgende justeringer:

1. Det legges til grunn nye og plattformnøytrale definisjoner av opplag og utgivelseshyppighet, jf pkt. 5.2 ovenfor.
2. Antall brukere av elektroniske gratistjenester innføres som nytt tildelingskriterium.
3. De to kriteriene vektes slik at 90 pst. av avsatt bevilgning fordeles på bakgrunn av *årsopplag* mens 10 pst. fordeles på bakgrunn av *antall brukere av elektroniske gratistjenester*.
4. For medier som ikke har tilgang til dekningstall, eller der dekningen er så lav at måling vil være forbundet med store metodiske feilmarginer, foreslår departementet et minimumstilskudd.
5. Antall brukere av elektroniske gratistjenester som fordelingskriterium fases inn over en treårsperiode – slik at kriteriet første år med ny ordning vektes med 0 pst., andre år med 5 pst. og tredje år med 10 pst. Departementet legger til grunn at en umiddelbar innføring av kriteriet kan få uheldige utslag fordi dagens papirbaserte støtteordning i praksis har forhindret en del aviser fra en offensiv satsing på nettilbud, mens andre aviser har satset aktivt på nett pga lokale konkurranseforhold.

Avvikling av særordninger (kompensasjon for bortfall av statsannonser og ekstra avsetning til "riksspredte meningsbærende" aviser)

Retningslinjene for statens annonsering i dagspressen, som ble etablert i 1979, slo fast at statlige etater når de annonserte var forpliktet til å annonsere i alle "listeførte" aviser på det aktuelle stedet. Etter forslag i St.meld. nr. 57 (2000-2001) ble plikten opphevet når det gjelder stillingsannonser. Inntektsbortfallet for avisene som følge av endringen ble dekket inn gjennom en egen kompensasjonsordning som ble tatt inn i produksjonstilskuddet for dagsaviser, jf forskriften § 10. Etter departementets vurdering kan det ikke forsvares å fortsette å kompensere for en slik regelverksendring i ubestemt tid, jf. også at ordningen er begrenset til *"Aviser som var tilskuddsberettiget i 2002..."*. Når det nå – ti år etter – skal utarbeides et nytt regelverk, bør denne særordningen avvikles. Dette innebærer at midlene som hittil har gått til kompensasjon (40 mill. kroner per år), vil bli tildelt etter de generelle fordelingskriteriene. (I vedlagte simulering har departementet lagt til grunn at kompensasjonsmidlene fordeles mellom nummertomediene, inkl. de *"riksspredte meningsbærende"* avisene).

Begrepet *"riksspredte meningsbærende aviser"* ble tatt inn i forskriften etter forslag fra Dagspresseutvalget av 1991 (jf. NOU 1992:14 "Mål og midler i pressepolitikken").

Begrepet er aldri blitt nærmere definert i regelverket og det er aldri blitt utarbeidet vilkår for kvalifisering til slikt tilskudd. Per i dag vil det derfor både være vanskelig for søkere å argumentere for opptak i denne gruppen og vanskelig for Medietilsynet å vurdere søknader om slik status. I praksis legger tilsynet fremdeles til grunn den listen av aviser som Dagspresseutvalget mente tilhørte gruppen. Departementet viser til at det er sentral målsetning at tildelingen av pressestøtte skal være mest mulig objektiv og gjennomsliktig. Det er derfor et problem når et slikt sentralt begrep i forskriften ikke er definert. Departementet foreslår derfor at "riksspredte meningsbærende" utgår som egen gruppe. De aktuelle avisene vil dermed motta tilskudd som ordinære nummertoviser (med storbysats og dels ny Oslo-sats, jf nedenfor).

Tilskuddssatser

I dag er nummertovisene i grove trekk delt inn i tre grupper basert på konkurranseposisjon, kostnadsnivå og – dermed – støttebehov. Nummertovisene mottar tilskudd beregnet etter årsopplag multiplisert med to ulike støttesatser. Storbyavisene (dvs. de avisene som utkommer i Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger) mottar tilskudd etter den høyeste satsen, mens de øvrige nummertovisene mottar støtte etter en lavere sats. I tillegg avsettes det en særlig sum (de siste årene 5,1 mill. kroner) til fordeling mellom de såkalte "riksspredte meningsbærende avisene" i Oslo og Bergen. (Mao mottar disse avisene i utgangspunktet tilskudd som nummertoviser med storbysats, men i tillegg tar de del av den særlige avsetningen.)

Departementet legger til grunn at en slik tredeling gjenspeiler den reelle konkurranse- og kostnadssituasjonen til de aktuelle avisene. For eksempel har storbyavisene et høyere kostnadsnivå og en vanskeligere konkurransesituasjon enn aviser i andre deler av landet. Departementet vil derfor opprettholde grunntrekkene i dette systemet.

Avviklingen av kompensasjonsordningen (som i hovedsak går til Oslo-avisene) og "riksspredte meningsbærende" aviser som egen tilskuddsgruppe er begrunnet i tekniske/juridiske argumenter, jf over, og har ikke som formål å endre fordelingsprofilen. For å opprettholde dagens fordelingsprofil uten disse særordningene foreslår departementet å etablere en ny tilskuddssats for medier med Oslo som utgiversted. Dette har bakgrunn i at en stor del av dagens kompensasjonsmidler og særtilskudd til de riksspredte meningsbærende avisene går til Oslo-aviser. Satsen vil komme i tillegg til ordinær sats og storbysats og vil innebære at dagens tredeling av nummertomediene opprettholdes. Behovet for en egen sats har sammenheng med at medier i Oslo har et annet kostnadsnivå og en annen konkurransesituasjon enn andre aviser. I følge MBLs lønnsstatistikk for 2010 har redaksjonelle medarbeidere i Oslo-avisene høyere lønn enn redaksjonelle medarbeidere utenfor Oslo. Og mens nummertoviser med utgiversted utenfor Oslo generelt sett er lokalaviser der distribusjonen i all hovedsak skjer på utgiverstedet, distribueres Oslo-avisene til hele landet. Disse har derfor høyere distribusjonskostnader per eksemplar enn de øvrige nummertovisene. I tillegg legger departementet til grunn at konkurransen på annonsemarkedet er hardere i hovedstaden der de fleste riksmidlene er basert.

6.5.4 Støttetak

Forskriften slår i dag fast at nummertøaviser ikke har rett til tilskudd for den delen av opplaget som overstiger 60 000 eksemplarer. I tillegg inneholder forskriften en bestemmelse om at tilskuddet per netto opplagseksemplar ikke kan overstige avisens gjennomsnittlige abonnementspris året før tilskudd ytes. Ut over dette inneholder dagens regelverk ingen konkrete tak for støtte.

Grenser for hvor mye tilskudd én aktør kan motta (støttetak) er etter departementets vurdering viktig for å sikre en proporsjonal og målrettet ordning, og også for å sikre mot ev. uheldige utslag av de fastsatte tildelingskriteriene.

Det finnes ulike alternativer for å sette tak for hvor mye en enkelt avis kan motta i årlig produksjonstilskudd:

1. Taket kan defineres som et kronebeløp i forskriften. En mulig ulempe med en slik løsning er at en justering av taket vil kreve en forskriftsendring og kanskje også ny notifikasjon til ESA. Fordelen er på den annen side at taket vil være forutsigbart og ikke gjenstand for politisk behandling på årlig basis.
2. Alternativt kan departementet årlig fastsetter et tak (i likhet med støttesatser og -beløp). Fordelen er at taket enkelt kan justeres dersom det blir behov for det. Ulempen er at nivået på taket blir en del av en årlige politisk behandling av tilskuddsnivået til enkeltaviser.
3. Et tredje alternativ kan være å sette en øvre grense for hvor stor andel av det totale tilskuddet den enkelte avis kan motta. Med en slik løsning vil høyeste tillatte tilskudd være et resultat av tilskuddsrammens størrelse, og man kan oppnå en slags indeksregulering av tilskuddstaket. Samtidig vil taket bli avhengig av de årlige budsjettforhandlingene om nivået på bevilgningen til produksjonstilskudd.

Departementet foreslår i utgangspunktet å sette taket som et fast kronebeløp. Bl.a. med utgangspunkt i dagens støttenivå og den økonomiske situasjonen i avisene, mener departementet at 40 millioner kroner kan være en passende grense.

7. SÆRREGLER OG DISPENSASJONSHJEMMEL

§ 13 i dagens forskrift gir Medietilsynet en generell hjemmel til å dispensere fra forskriften *"i særlige tilfeller"*. For eksempel er kommunegrensene i to områder, Grenland og Stavanger/Sandnes, trukket slik at de ikke gjenspeiler de reelle konkurranseforholdene på avismarkedet. For å sikre den lokale aviskonkurransen i disse områdene, har Medietilsynet derfor dispensert fra reglene om utgivelsessted.

I tillegg inneholder forskriften i dag en rekke særlige beregningsregler i § 7 andre og tredje ledd. Bakgrunnen for disse reglene er at den lokale konkurranse situasjonen i enkelte tilfeller er slik at de generelle beregningsreglene vil slå uheldig ut.

- a) Ifølge § 7 andre ledd nr. 4 får nummertøaviser *"ikke mindre enn maksimaltilskudd etter første ledd nr. 2 [dvs som en nummerénavis med seks utgaver per uke] dersom nr. 1-avisen har et nettoopplag på over 6000 eksemplarer og minst fem utgaver per*

uke". Dersom nummerénavisen derimot har **færre enn fem utgaver** per uke skal nummertoavisen ha "*maksimaltilskudd etter første ledd nr. 2*" og mao heller ikke mer enn dette, jf § 7 andre ledd nr. 5.

- Reglene skal sikre at nummertoavisen har et økonomisk driftsgrunnlag selv om den har et fallende opplag. Bestemmelsen sikrer at tilskuddet til nummertoaviser ikke faller under et minimumsnivå, og dermed at aviskonkurranse kan opprettholdes.
 - Bestemmelsen gjelder i markeder der nummerénavisen er relativt stor, dvs at den har et opplag på over 6000 eksemplarer. Flere nummertoaviser har fått tilskudd etter denne regelen de siste årene.
- b) Ifølge § 7 tredje ledd skal alle avisene ha maksimaltilskudd etter første ledd nr. 2 [dvs som en nummerénavis med seks utgaver per uke] dersom "*alle avisene har opplag mellom 2000 og 6000 og minst to ukentlige utgaver*".
- Bestemmelsen retter seg mot mindre markeder der avisene har om lag like stort opplag og om lag like mange ukentlige utgivelser, og der minst én av avisene har krav på tilskudd etter forskriften.
 - De ordinære beregningsreglene kunne i slike tilfeller innebære at nummertoavisen fikk et betydelig høyere tilskudd enn nummerénavisen, til tross for at begge aviser befinner seg i en sammenliknbar konkurransesituasjon.
 - For ikke å forrykke konkurranseforholdet mellom avisene fastslår forskriften at i en slik situasjon skal alle motta det samme tilskuddet. Konkret handler dette per i dag om aviser som utgis i to kommuner; Kvinnherad og Sunndal.
- c) § 9 første ledd slår fast at nummertoaviser med opplag på 10 000 eller mer, får sitt tilskudd redusert dersom avisens opplag utgjør 45 prosent eller mer av opplaget til nr. 1-avisen. Tilskuddet reduseres med 2,25 prosent for hvert prosentpoeng avisens opplag overstiger 45 prosent av nr. 1-avisens opplag.
- Dette gjelder enda større markeder (dvs. der nummertoavisen har et opplag som er høyere enn 10 000 eks.) og innebærer at tilskuddet til nummertoavisen reduseres jo mindre opplagsgapet er mellom denne og nummerénavisen på stedet.
 - Mao innebærer regelen at tilskuddet reduseres i tilfeller hvor belastningen knyttet til en nummertoposisjon er mindre.
- d) Ifølge § 7 andre ledd nr. 2 får nummertoaviser tilskudd som nummerén- og aleneaviser (dvs. faste tilskudd) dersom "*de kommer ut med én utgave per uke*". Det samme gjelder "*aviser med høyere utgivelseshyppighet dersom de har mellom 1000 og 2000 i nettoopplag*".
- Denne bestemmelsen er trolig basert på en vurdering av den økonomiske situasjonen til ukeaviser. Uten en slik særregel ville nummerto-ukeaviser med høye opplag få betydelig høyere tilskudd, noe den økonomiske situasjonen i disse avisene ikke tilsier.

Felles for disse særreglene og dispensasjonsvedtakene er at de har til hensikt å opprettholde en virksom lokal konkurranse og at de er knyttet til relativt spesielle og konkrete tilfeller.

Kulturdepartementet ser at konkurranseforholdene i konkrete tilfeller kan være så spesielle at det er behov for tilpasninger i det generelle systemet. Samtidig gjør dagens særregler regelverket svært komplisert og lite tilgjengelig. Det er for eksempel vanskelig å lese motivasjonen for – og funksjonen til – de aktuelle bestemmelsene ut av regelverket. Departementet legger til grunn at et generelt og objektivt regelverk aldri vil kunne ta høyde for alle mulige lokale særegenheter. I dag har vi et regelverk som *framstår* som generelt, men som inneholder en rekke detaljregler som i realiteten er basert på ett eller noen få særtilfeller. Departementet mener at dette kan tilsløre den konkrete og egentlige begrunnelsen for fordelingen av tilskudd. Etter departementets vurdering vil det gi et mer gjennomsliktig og forståelig system dersom systemet åpent gis en fleksibilitet som gjør det mulig å ivareta denne typen særtilfeller.

Departementet ber derfor om høringsinstansenes synspunkter på om ovennevnte særregler bør erstattes av en mer generell hjemmel for Medietilsynet til å fravike forskriftens beregningsregler etter en konkret vurdering. En slik vurdering bør forankres i støtteordningens formål, jf § 1, og de særlige konkurranseforholdene i den aktuelle saken. Det bør dessuten innhentes en særlig uttalelse fra Støtteutvalget før vedtak om dispensasjon fattes. Etter departementets vurdering vil et slikt skjønnelement i ordningen underbygge behovet for et Støtteutvalg.

Dette kan for eksempel gjøres ved å ta inn følgende som nytt ledd i § 7 *Beregning av tilskudd*:

Der det etter en konkret vurdering er nødvendig for å opprettholde eksisterende lokal mediekonkurranse kan Medietilsynet, etter å ha innhentet råd fra Støtteutvalget, fravike reglene i denne paragrafen.

Denne kan ev. kombineres med følgende bestemmelse, som er basert på prinsippet at konkurranseulempen knyttet til en nummertoposisjon er større jo større opplagsgapet mellom nummerén- og nummertomediet er:

Nummertomedier med opplag på 4 000 eller mer får redusert tilskudd dersom opplaget utgjør 45 pst. eller mer av opplaget til nummerénmediet. Tilskuddet reduseres med 2,25 pst. for hvert prosentpoeng opplaget overstiger 45 pst. av nummerénmediets opplag.

Alternativt kan hovedtrekkene i dagens særregler opprettholdes i mer plattformnøytral form, se vedlagte utkast.

Uavhengig av løsning mener departementet det i tillegg er nødvendig å opprettholde den generelle dispensasjonshjemmelen for "særlige tilfeller". Dette er nødvendig for å ivareta tilfeller der øvrige regler i forskriften får uheldige utslag, for eksempel situasjoner der kommuneinndelingen ikke gjenspeiler konkurranseforholdene på mediemarkedet (jf over).

8. FORDELINGSPROFIL - SIMULERING

Departementets forslag innebærer i seg selv ingen endring i bevilgningsnivå eller i profilen på fordelingen av tilskuddet. Bevilgningsnivået vil bli vurdert i den ordinære budsjettprosessen og fordelingsprofilen følger – i henhold til gjeldende system – av departementets årlige vedtak om tilskuddsatser og faste tilskuddsbeløp. I denne sammenheng er det bare departementets utkast til nytt regelverk for ordningen som er gjenstand for høring. Departementet ønsker likevel å knytte noen kommentarer til spørsmålet om fordelingsprofil.

Basert på departementets forslag til formålsbestemmelse (jf utkastet § 1) og den økonomiske situasjonen i de ulike gruppene av aviser som mottar tilskudd (jf pkt. 6.4.5 ovenfor) framstår dagens fordelingsprofil i all hovedsak som målrettet og effektiv. Etter departementets vurdering er det derfor inntil videre grunnlag for å opprettholde – i hovedsak – dagens fordelingsprofil på tilskuddet, inkludert den særlige prioriteringen av medier i en vanskelig konkurranseposisjon (nummertomedier).

En plattformuavhengig tilskuddsordning vil ha en bredere målgruppe enn dagens ordning. I og med at ordningen fremdeles vil være rettet mot generelle nyhetsmedier (med unntak av kringkasting), anser departementet det likevel ikke som sannsynlig at gruppen av tilskuddsmottakere vil bli vesentlig endret, i alle fall ikke på kort sikt. Utvidelsen skulle derfor i første omgang ikke kreve større endringer i fordelingsprofilen.

Vedlagt høringsnotatet følger en simulering av tilskudd fordelt etter utkastet til ny forskrift. Merk at dette bare er ment som et eksempel på hvordan forslaget *kan* komme til å slå ut. Som det framgår av drøftelsen over, vil den konkrete fordelingen avhenge av mange forhold – inkludert bevilgningsnivå, departementets vedtak om tilskuddssatser og -beløp og i hvilken grad det kommer nye medier inn i ordningen, eller om noen faller ut av ordningen eller går over i en annen støttekategori.

Vedlagte simulering er derfor basert på fordelingen av produksjonstilskuddet for 2011, med følgende forutsetninger:

1. Kompensasjonen for bortfall av statsannonsering (40 mill. kroner i 2011) og det særlige tilskuddet til ”riksspredte meningsbærende aviser” (5,1 mill. kroner i 2011) avvirket og fordelt mellom nummertomediene (inkludert de tidligere ”riksspredte meningsbærende avisene”).
2. Det er lagt til grunn et støttetak på 40 mill. kroner, jf utkastet § 6.5.4.
3. Tilskuddet til nummertomediene er beregnet etter opplag x hyppighet x sats, med tre satser: lav sats (78 pst), høy sats (100 pst.) og Oslo-sats (135 pst.), jf utkastet § 7 andre ledd.
4. Aviser uten tall for unike brukere av elektroniske gratistjenestemottar et minstetilskudd på 25.000 kroner, jf utkastet § 7 første ledd.

Utkast

Forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Formål og virkeområde

Denne forskriften gir regler for fordeling av produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier over Kulturdepartementets budsjett Kap. 335, Post 71.

Produksjonstilskuddet skal bidra til å opprettholde et mangfold av nyhets- og aktualitetsmedier karakterisert av høy kvalitet og uavhengig journalistikk, inkludert medier i markeder som er for små til å være bærekraftige og alternativer til de ledende mediene i større markeder.

Tilskudd etter denne forskriften kan gis til nyhets og aktualitetsmedier på alle publiseringsplattformer, med unntak av kringkasting og lokalkringkasting, jf kringkastingsloven § 1-1.

Medier som mottar andre former for driftstilskudd over Kulturdepartementets budsjett, kan ikke motta tilskudd etter denne forskriften.

§ 2. Definisjoner

Med *hovedmedium* menes det største (målt i omsetning) mediet som oppfyller vilkårene i § 4 innenfor en portefølje av tilknyttede medieprodukter.

Med *tilknyttet medieprodukt* menes medium som har mer enn 50 pst. av nyhets-, aktualitets- og debattstoffet til felles med hovedmediet.

Med *utgave* menes betalt nummerert produkt der hovedinnholdet er oppdatert i forhold til forrige utgave av produktet. Medier som oppdateres kontinuerlig eller som består av en portefølje med tilknyttede medieprodukter, kan få godkjent maksimalt én utgave per dag. Medietilsynet kan i forskrift fastsette nærmere krav til oppdatering av innholdet.

Med *opplag* menes foregående års kontrollerte gjennomsnittlige nettoopplag fra ulike publiseringsplattformer.

Med *årsopplag* menes opplag multiplisert med antall utgaver siste kalenderår.

Med *nettodekning* menes samlet netto publikumsdekning for hovedmediet og alle tilknyttede medieprodukter. Dekningstall skal baseres på en statistisk metode som er akseptert av medienes hovedorganisasjoner.

Med *utgiversted* menes den kommune der mediet har sin hovedredaksjon. Bydel kan regnes som utgiversted, dersom det reelle geografiske markedet for mediet er mindre enn kommunen.

Med *alenemedium* menes medium som er alene på utgiverstedet. Med *nummerénmedium* menes medium som har det største opplaget på utgiverstedet. Med *nummertomedium* menes medium som har en konkurrent med større opplag på utgiverstedet. Der det aktuelle medietilbudet består av en portefølje av tilknyttede tjenester på ulike distribusjonsplattformer, defineres konkurranseposisjonen med utgangspunkt i hovedmediet.

Kapittel 2. Vilkår for tilskudd

§ 3. Tilskuddsobjekt

Der et medietilbud består av en portefølje av tilknyttede medieprodukter på ulike distribusjonsplattformer, må vilkårene i dette kapitlet oppfylles av hovedmediet. Tilknyttede medieprodukter kan ikke motta tilskudd på selvstendig grunnlag.

§ 4. Generelle vilkår

Tilskudd etter denne forskriften gis bare til medium som:

1. har som hovedformål å drive journalistisk produksjon og formidling av nyheter, aktualitetsstoff og samfunnsdebatt til allmennheten. Tilskudd gis ikke til medium som har som hovedformål å drive med reklame eller markedsføring. Tilskudd gis heller ikke til medium som hovedsaklig er rettet mot medlemmer eller ansatte i bestemte organisasjoner, foreninger eller selskap.
2. inneholder et bredt tilbud av nyhets-, aktualitets- og debattstoff fra ulike samfunnsområder. Tilskudd gis ikke til medium som inneholder en overvekt av annonser. Tilskudd gis heller ikke til medium som i all hovedsak inneholder stoff om ett eller noen få samfunnsområder, eller som i hovedsak inneholder stoff vinklet ut fra en spesiell faglig, politisk, ideologisk, religiøs eller etnisk bakgrunn.
3. har en ansvarlig redaktør med status som svarer til bestemmelsene i Redaktørplakaten.
4. tar reell betaling for nyhets-, aktualitets- og debattstoff og annonser etter en offentlig tilgjengelig prisliste.
5. selger minst halvparten av sitt godkjente netto opplag gjennom abonnement. Produktet solgt i løssalg skal være identisk med produkt solgt i abonnement.
6. ikke mottar andre former for statlig driftstilskudd.

Vilkårene ovenfor må ha vært oppfylt i minst ett kalenderår før tilskudd ytes.

§ 5. Vilkår knyttet til opplag, utgivelseshyppighet og konkurranseposisjon

Tilskudd etter denne forskriften gis bare til

1. Nummerén- og alenemedier som utkommer med minst én utgave per uke og har et gjennomsnittlig nettoopplag på mellom 1 000 og 6 000.
2. Nummertomedier som utkommer med minst én utgave per uke og har et gjennomsnittlig nettoopplag på minst 1 000.

Medier som utkommer én gang i uken må ha minst 48 utgaver per kalenderår. Medier som utkommer to ganger ukentlig må ha minst 96 utgaver per år.

§ 6. *Vilkår knyttet til organisering, drift og bruk av tilskuddsmidler*

Tilskuddet kan bare benyttes til produksjon og utgivelse av hovedmedium eller tilknyttet medieprodukt som er organisert i samme aksjeselskap som hovedmediet.

Medier der offentlige institusjoner eller myndigheter har reell styringsrett, økonomisk ansvar eller innehar mer enn 49 prosent av eierandelene, er ikke tilskuddsberettiget. Driver tilskuddsmottakeren virksomhet ut over det som er beskrevet i § 4 nr. 1 og 2, skal denne virksomheten skilles ut i eget aksjeselskap dersom den utgjør mer enn 1/3 av selskapets omsetning.

Det gis ikke tilskudd hvis mediets årsoverskudd etter skatt i henhold til aksjeloven eksklusiv tilskudd etter denne forskriften utgjør mer enn to millioner kroner siste regnskapsår, eller mer enn seks millioner kroner i løpet av de siste tre regnskapsår.

Det gis ikke tilskudd til medier som har betalt utbytte til aksjonærene i tilskuddsåret. For medier som inngår i konserndannelser, skal konsernbidrag regnes som utbytte. Medier i konsernforhold kan betale sin del av morselskapets driftskostnader, begrenset oppad til 1 prosent av mediets driftsinntekter eksklusiv tilskudd etter denne forskriften. Medietilsynet har anledning til å be om nærmere dokumentasjon av hvordan administrasjonsavgiften er framkommet.

Medium som etter aksjeloven § 1-3 eller allmennaksjeloven § 1-3 er del av et konsern, skal på forespørsel fra Medietilsynet gi en spesifikasjon over alle vesentlige transaksjoner med andre selskaper i konsernet. Mediets forretningsmessige leder, styreformann og eksterne revisor skal samtidig avgi en bekreftelse på at ingen transaksjoner mellom tilskuddsmottakeren og dennes mor- og søsterselskaper har avveket fra markedsvilkår til skade for tilskuddsmottakeren. Tilsvarende gjelder der morselskapet ikke er organisert som aksjeselskap.

Medium som mister retten til tilskudd etter denne paragraf første ledd går ut av tilskuddsordningen uten overgangstilskudd. Medium som mister retten til tilskudd etter fjerde eller femte ledd i denne paragrafen, går ut av tilskuddordningen uten overgangstilskudd og utelukkes fra tilskuddsordningen for en periode på tre år.

Kapittel 3. Beregning av tilskudd

§ 7. Beregning av tilskudd

Støtteberettigede nummerén- og alenemedier mottar faste tilskudd beregnet på følgende måte:

1. Nummerén- og alenemedier mottar et fast grunntilskudd og et fast beløp for hver utgave ut over ukentlig utgivelse.
2. Nummerén- og alenemedier med utgiversted i Nordland, Troms eller Finnmark mottar dobbelt tilskudd ihht pkt. 1 for dager med utgivelse på papir.
3. Nummerén- og alenemedier med under 4000 i opplag mottar et ekstra tilskudd.
4. Nummerén- og alenemedier med en jevnlig oppdatert nettutgave mottar et ekstra tilskudd.

Den gjenstående delen av bevilgningen fordeles mellom støtteberettigede nummertomedier på følgende måte:

1. 90 pst. fordeles på bakgrunn av samlet årsopplag, for hovedmediet og alle tilknyttede medieprodukter, multiplisert med følgende tilskuddssatser:
Sats 1: Medier i Oslo
Sats 2: Medier i Bergen, Stavanger og Trondheim
Sats 3: Øvrige medier.
2. 10 pst. fordeles på bakgrunn av antall unike brukere av tilknyttede elektroniske medieprodukter uten brukerbetaling. Medium som ikke kan dokumentere antall unike brukere mottar et minstetilskudd dersom det har en jevnlig oppdatert nettutgave.
3. Nummertomedier med én ukentlig utgivelse mottar grunntilskudd etter første ledd.
4. Nummertomedier med opplag på 4.000 eller mer, får redusert tilskudd dersom opplaget utgjør 45 prosent eller mer av opplaget til nummerénmediet. Tilskuddet reduseres med 2,25 prosent for hvert prosentpoeng opplaget overstiger 45 prosent av nummerénmediets opplag.
5. Nummertomedier mottar ikke mindre enn maksimaltilskudd etter første ledd nr.1 dersom nummerénmediet har et opplag på over 6.000 eksemplarer og *minst* fem utgaver per uke. Dersom nummerénmediet har et opplag på over 6 000 eksemplarer og *færre* enn fem utgaver, mottar nummertomediet maksimaltilskudd etter første ledd nr. 1. Dersom alle mediene har opplag mellom 2.000 og 6.000 og minst to ukentlige utgaver, får alle maksimaltilskudd etter første ledd nr 1.

Samlet tilskudd kan ikke overstige 40 mill. kroner per tilskuddsobjekt. Tilskuddet per netto opplagseksemplar skal ikke overstige mediets gjennomsnittlige abonnementspris året før tilskudd ytes.

Tilskuddsbeløp og -satser, jf første og andre ledd, fastsettes av departementet på bakgrunn av bevilgningen for det enkelte år og den økonomiske utviklingen i de ulike

gruppene av tilskuddsmottakere. Et forslag til fordeling skal forelegges for mediebedriftenes hovedorganisasjoner for uttalelse. Beregning av tilskudd skjer på grunnlag av opplysninger om antall utgivelsesdager, årsopplag, konkurranseposisjon og antall unike brukere i året før tilskuddsåret.

Nyetablerte medier får det første året i tilskuddsordningen et ekstra tilskudd som tilsvarer grunntilskuddet etter første ledd. Aviser i Nordland, Troms og Finnmark omfattes ikke av denne bestemmelsen.

§ 8. Overgangsordninger

Medium som har mottatt produksjonstilskudd og som mister retten til dette, skal i en overgangsperiode ytes tilskudd etter følgende retningslinjer:

1. Det første året etter at endring har skjedd, får mediet et tilskudd som tilsvarer 2/3 av tilskuddet mediet mottok siste år det var tilskuddsberettiget.
2. Det andre året etter at endring har skjedd, får mediet et tilskudd som tilsvarer 1/2 av tilskuddet mediet mottok siste år det var tilskuddsberettiget.
3. Det tredje året etter at endring har skjedd, får mediet et tilskudd som tilsvarer 1/3 av tilskuddet mediet mottok siste år det var tilskuddsberettiget.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 9. Saksbehandling

Tilskuddsordningen forvaltes av Medietilsynet. I særlige tilfeller kan Medietilsynet gi dispensasjon fra bestemmelsene i forskriften.

Før Medietilsynet treffer avgjørelse om tildeling av tilskudd etter denne forskriften, innhentes innstilling fra støtteutvalget, jf § 10. Dersom redaktørens stilling i forhold til § 4 første ledd c) er uklar, skal Medietilsynet innhente en vurdering fra Norsk Redaktørforening.

Forvaltningsloven kommer til anvendelse på Medietilsynets saksbehandling etter denne forskriften. Enkeltvedtak truffet av Medietilsynet i henhold til denne forskriften kan påklages til Klagenemnda for mediasaker.

§ 10. Støtteutvalg

Til støtte for Medietilsynet i saksbehandlingen etter § 13 opprettes et støtteutvalg som skal bistå ved vurderingen av søknader om tilskudd og ellers avgi uttalelse i saker etter denne forskriften.

Utvalgets medlemmer oppnevnes av Kulturdepartementet for fire år av gangen. Kulturdepartementet kan fastsette nærmere regler om utvalgets virksomhet og sammensetning.

§ 11. Opplysningsplikt

Medium som søker tilskudd, plikter å gi Medietilsynet eller statsautorisert revisor oppnevnt av departementet, innsyn i alle forretningspapirer og andre opplysninger som finnes nødvendig til gjennomføring av og kontroll med tilskuddsordningen og til utarbeidelse av statistikk over den økonomiske utviklingen i dagspressen. Unnlatelse av å meddele slike opplysninger eller meddelelse av uriktige opplysninger, kan medføre at mediet fratras retten til tilskudd for bestemte tidsrom.

Midler som ikke nyttes etter forutsetningene skal tilbakebetales. Tilskudd mottatt for en periode hvor mediet ikke publiseres skal også tilbakebetales.

Riksrevisjonen har i samsvar med § 17 i Stortingets bevilgningsreglement adgang til å iverksette kontroll med at tilskuddsmidlene benyttes etter forutsetningene. Også Kulturdepartementet har slik kontrolladgang.

§ 12. Utbetaling av tilskudd

Tilskuddet gjelder for ett kalenderår (tilskuddsåret) og opphører fra det tidspunkt vilkårene for tilskudd ikke lenger er oppfylt.

Normalt skal tilskuddet utbetales kvartalsvis.

§ 13. Nærmere regler

Medietilsynet kan i forskrift fastsette nærmere regler om opplagsfastsettelse, utbetaling av tilskudd, dokumentasjon og regnskapsføring.

§ 14. Ikrafttredelse og overgangsregler

Denne forskriften trer i kraft xx.xx.xxxx og gjelder for behandling av søknader om produksjonstilskudd fra og med xxxx. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 26. november 2009 nr. 1409 om produksjonstilskudd til dagsaviser.

Unike brukere av tilknyttede elektroniske medieprodukter uten brukerbetaling som beregningskriterium, jf § 7 andre ledd nr. 2, fases inn over tre år – slik at kriteriet første år med ny ordning vektet med 0 pst, andre år med 5 pst. og tredje år med 10 pst. I overgangsperioden vektet årsopplag, jf § 7 andre ledd nr. 1, tilsvarende høyere.

Vedlegg: Simulering av tilskudd etter ny forskrift

Nummertomedier

Medium	Produksjons- tilskudd 2011	Totalt 0 % dekning	Totalt 5 % dekning	Totalt 10 % dekning
DAGSAVISEN	40 119 760	40 000 000	40 000 000	40 000 000
BERGENSAVISEN (BA)	32 148 029	32 690 578	34 636 974	36 931 087
BYGDANYTT	2 204 300	1 827 726	1 749 474	1 664 578
DAGEN	13 978 717	12 513 867	12 073 588	11 758 006
DEMOKRATEN	3 474 397	3 511 531	3 474 051	3 472 173
KLASSEKAMPEN	26 121 339	24 442 050	23 831 759	23 466 796
NATIONEN	25 187 432	23 161 347	22 547 357	22 165 587
PORSGRUNNS				
DAGBLAD	3 738 465	3 794 181	3 754 582	3 753 457
ROGALANDS AVIS	12 019 917	12 000 529	12 239 994	12 603 734
ITROMSØ	9 199 291	8 969 758	9 410 557	9 946 101
VÅRT LAND	38 670 838	40 000 000	39 453 300	37 614 043
SANDNESPOSTEN	1 586 885	1 701 808	1 630 647	1 551 606
FISKERIBLADET				
FISKAREN	6 052 834	5 610 116	5 515 447	5 477 410
LOKALAVISA SØR- ØSTERDAL	1 432 891	1 536 662	1 463 927	1 406 373
ARENDALS TIDENDE	750 932	664 035	651 312	620 524
	216 686 027	212 424 189	212 432 971	212 431 475

Nummerén- og alenemedier

Avis	Opplag 2010	Produksjons- tilskudd 2011	Beregnet produksjonstilskudd 2012 inkl. minstetilskudd for netto dekning
AKERS AVIS			
GRORUDDALEN	13 537	347 423	347 423
ALTAPOSTEN	5 005	1 233 446	1 233 446
ANDØYPOSTEN	1 691	1 003 684	1 028 684
ASKØYVÆRINGEN	5 203	347 423	347 423
AURA AVIS	3 146	790 911	815 911
AUST AGDER BLAD	3 675	588 936	613 936
BIRKENES-AVISA	1 445	454 286	454 286
BREMANGER			
BUDSTIKKE	1 285	697 261	697 261
BRØNNØYSUNDS AVIS	4 035	1 098 796	1 098 796
BYGDEBLADET	2 801	521 611	521 611
BYGDEBLADET			
RANDABERG OG RENNE	3 473	454 286	479 286

BØ BLAD	2 325	454 286	454 286
BØMLO-NYTT	3 301	588 936	588 936
DRANGEDALSPOSTEN	1 905	454 286	454 286
DRIVA	3 968	790 911	815 911
DØLEN	4 283	280 098	280 098
EIKER BLADET	2 789	521 611	521 611
ENEBAKK AVIS	2 939	454 286	479 286
FANAPOSTEN	4 664	347 423	347 423
FARSUNDS AVIS	5 994	616 723	616 723
FINNMARKSPOSTEN	1 140	734 384	734 384
FIRDA TIDEND	3 046	588 936	588 936
FIRDAPOSTEN	5 233	414 748	414 748
FJELL-LJOM	2 282	454 286	454 286
FJORDABLADET	2 793	588 936	613 936
FJORDENES TIDENDE	5 234	414 748	414 748
FJORDINGEN	4 242	414 748	414 748
FJUKEN	3 927	454 286	454 286
FRAMTIA	1 273	734 384	759 384
FRAMTID I NORD	4 912	829 496	829 496
FROLENDINGEN	1 609	454 286	454 286
FROSTINGEN	1 516	454 286	454 286
GAULA	1 585	454 286	454 286
GAULDALSPOSTEN	1 558	454 286	454 286
GJESDALBUEN	3 230	521 611	546 611
GRANNAR	3 787	521 611	546 611
GRENDA	2 374	790 911	815 911
HARAMSNYTT	2 678	521 611	546 611
HELGELANDS BLAD	5 199	829 496	829 496
HORDALAND			
FOLKEBLAD	5 680	347 423	347 423
INDERØYNINGEN	1 987	454 286	454 286
INNHERREDS			
FOLKEBLAD			
VERDALING	4 739	414 748	414 748
JARLSBERG AVIS	3 912	588 936	613 936
KANALEN	1 800	454 286	454 286
KLÆBUPOSTEN	1 138	454 286	454 286
KRAGERØ BLAD			
VESTMAR	4 484	414 748	414 748
KVINNHERINGEN	4 413	616 723	815 911
LEVANGER-AVISA	4 087	414 748	414 748
LIERPOSTEN	3 404	454 286	479 286
LILLESANDS-POSTEN	3 753	521 611	546 611
LOFOT-TIDENDE	4 453	694 846	694 846
LOKALAVISA	2 649	734 384	759 384

NORDSALTEN			
LOKALAVISA VERRAN-			
NAMDALSEID	2 082	454 286	454 286
MALVIK-BLADET	3 166	521 611	521 611
MARSTEINEN	2 281	454 286	479 286
MELØYAVISA	2 171	734 384	734 384
MERÅKER-POSTEN	1 238	454 286	454 286
MØRE	3 661	588 936	613 936
MØRE-NYTT	5 705	414 748	414 748
NORDDALEN	3 252	454 286	454 286
NORDHORDLAND	5 993	616 723	616 723
NORDVESTNYTT	1 576	454 286	454 286
NYE TROMS	4 801	829 496	829 496
OPDALINGEN	2 402	588 936	613 936
OPP	2 327	454 286	479 286
OS OG FUSAPOSTEN	5 495	347 423	347 423
RAKKESTAD AVIS	2 676	588 936	613 936
RAUMNES	5 568	414 748	414 748
RJUKAN ARBEIDERBLAD	2 255	723 586	723 586
RYFYLKE	2 624	521 611	546 611
RØYKEN OG HURUMS			
AVIS	3 709	521 611	546 611
SALTENPOSTEN	4 999	829 496	829 496
SAMNINGEN	1 393	454 286	454 286
SANDE AVIS	2 244	454 286	479 286
SELBYGGEN	3 254	454 286	479 286
SNÅSNINGEN	1 575	454 286	454 286
SOLABLADET	3 962	454 286	479 286
SOLUNGAVISA	1 895	454 286	454 286
SORTLANDSAVISA	1 594	734 384	734 384
STANGEAVISA	2 820	454 286	454 286
STEINKJER-AVISA	4 448	280 098	280 098
STORFJORDNYTT	1 439	454 286	454 286
STRANDBUEN	5 236	347 423	347 423
STRILEN	5 316	616 723	616 723
SULAPOSTEN	2 453	454 286	454 286
SULDALSPOSTEN	2 375	521 611	546 611
SUNNMØRINGEN	1 948	521 611	546 611
SVALBARDPOSTEN	2 736	454 286	454 286
SVELVIKSPOSTEN	2 514	454 286	479 286
SYDVESTEN	1 752	454 286	454 286
SYKKYLVSBLADET	3 026	521 611	521 611
SYNSTE MØRE	2 350	454 286	479 286
SØGNE OG SONGDALEN			
BUDSTIKKE	3 021	454 286	479 286

SØR-VARANGER AVIS	3 864	1 003 684	1 003 684
SØVESTEN	1 496	454 286	454 286
TELEN	4 901	616 723	616 723
TRØNDERBLADET	5 442	414 748	414 748
TVEDESTRANDSPOSTEN	3 542	588 936	613 936
TYSNES	2 456	454 286	479 286
TYSVÆR BYGDEBLAD	1 996	454 286	479 286
VAKSDAL POSTEN	2 306	454 286	479 286
VARANGEREN	1 195	734 384	734 384
VARINGEN	5 966	347 423	347 423
VENNESLA TIDENDE	2 986	521 611	546 611
VESTAVIND			
BYGDEBLAD FOR SVEIO	1 664	454 286	479 286
VESTBY AVIS	1 607	454 286	479 286
VESTERAALENS AVIS	2 357	1 003 684	1 003 684
VESTLANDSNYTT	5 159	347 423	347 423
VESTNESAVISA	1 934	454 286	454 286
VEST-TELEMARK BLAD	5 592	414 748	414 748
VIGGA	2 421	454 286	454 286
VIKEBLADET			
VESTPOSTEN	4 376	414 748	414 748
VÅGANAVISA	2 289	734 384	734 384
YTRE SOGN	1 647	521 611	521 611
YTRINGEN	3 475	521 611	521 611
ØKSNESAVISA	1 695	734 384	734 384
ØSTERDØLEN	1 006	454 286	454 286
ØSTHAVET	1 664	734 384	734 384
ØY-BLIKK	1 819	454 286	454 286
ØYENE	4 309	280 098	280 098
ØYPOSTEN	1 415	454 286	479 286
ÅMLIAVISA	1 504	454 286	454 286
ÅNDALSNES AVIS	3 880	588 936	613 936
ÅNDALSNES AVIS	3 880	588 936	613 936
ÅS AVIS	1 653	454 286	479 286
ÅSANE TIDENDE	2 327	521 611	546 611